

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

www.angp-hb.co.za

info@angp.co.za

HEART OF MAN - IN JUANG

ମୁଣ୍ଡ଼ାସଥା ଆଲୁତା ଦରପଣ
(ମୁଣ୍ଡ଼ାସଥା ମନ)

ଅନୁବାଦକ: ଦାସରଥ ଜୁଆଙ୍ଗ, ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଜୁଆଙ୍ଗ, ନନ୍ଦକିଶୋର ଜୁଆଙ୍ଗ
ସହାୟକ: ପାଷ୍ଟର, ପରମ ସୁନ୍ଦର ପାଣି, ଆଲେକ୍ସ ମାଥୁଡ଼

COPYRIGHT

ISBN 1-919852-70-0

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS
P.O. BOX 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.
(A Gospel Literature Mission financed by donations)
(Reg. No. 1961/001798/08)

ଯେ ପାପ ନିବଡ଼େ ଆର ବି ନିଅମ ତେଗେ କେ, ନିଅମ ତେଗେକେ ଏରେ ପାପ ।
ଆଉ ଆପେ ଏକ୍‌ଏକୁ ଆର ପାପ ଗଗଗ୍‌ତେ ତେଞ୍ଜେର । ଆଉ ଆରା କା ପାପ
ଜେନା, ଯେ ଆରା ଆଶାରାତେ ରାଏରେ ଆର ପାପ ଆକୁବତେ ଜେନା, ଯେ ପାପ
କିବତେ ଆର ଆରତେ ଜଜଇ ଜେନା । ଆଡ଼ି ଆରତେ କକଂ ଜେନା, ହେ ଲାଣ୍ଡାକି,
କେହି ଆପେତେ ଆବଶା ରେମ୍‌ଡେକି, ଯେ ଦରମା କିବତେ ଆର ଦାରମିକ । ଆର
ଏରେଶୁଲିଂଡ଼ ଦାରମିକ । ଯିଏ ପାପ କିବତେ ଆର କୁବାକଏଲଂଡ଼ ଅନୁକୁଳତା ପାପ
କିବତେ । କୁବାକଏଲଂଡ଼ ଆ ପାପକମ ବାରି କିକିପ୍‌ତେ ଇସରଥା କନନ୍‌ଶ୍ଚ ଆରିଆନ,
ଯେ ଇସରଥାତା ଆରିସେରେ ଆର ପାପ ଆକିପ୍‌ତେ ଜେନା । ବିତେନା ଇସର
ଆଜାଡ଼ ଆରା ଆଶାରାତେ ରଇରେ । ଆଉ ଆର ଇସରଥାତା ଆରିସେରେ ଏତେ
ପାପ ଆରିମଣ୍ଡେ କିକିପ୍‌, ନାନ୍ ଆଡ଼ି ଇସରଆକନନ୍‌ଶ୍ଚ ଆଉ ଆରି କୁବାକଏଲଂଡ଼ଆ
କନନଶ୍ଚ ନି ଜଣା ଅଳଗ୍‌ଡ଼େ । ଯେ ଦରମା ଆକିବଡ଼େ କି ନିଜଆ କାକାରକିତେ ତିଅ
ଆକୁଇରେ ଆର ଇସରଥାତା ଆରିଜେନା ।

୧ମ ଯୋହନ ୩:୪-୧୦

ଇସରଥା ମନ୍ଦିର ରି କୁବାକଏଲଂଡ଼ଆ ମିସିନିଇଞ୍ଜା ?

ମୁଣ୍ଡସଥା ଆଲୁଡ଼ା ଦରପଣ

ଇନି ବଲ ପଡେଥା ବେଳତେ ଆପେ ମନେ ଇଉନେକୁ ନି ବଲରେ ମୁଇଣ୍ଡ ଦରପଣଥା ତେଗାନ୍ । ଦରପଣତେ ଜିମିତି ଆପିଥା ବାଏଥା ଇଣିପେରେ ଏଜଏରେ, ଏରେନୁଣିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ନି ବଲରେ ଏପଡେଅଜ ଆପିଥା ଆଲୁଡ଼ା ମନପେରେ ଏଜଏ । “ମୁଣ୍ଡସଥା ବାଏଥା ଇଣିରେ ଜଏକେ, ଏଲେ ଇସର ଆଲୁଡ଼ା ମନରକି ଜଏକେ ।” (୧ଶାମୁୟେଲ ୧୬:୭)

“ଇନିମୁଲକରା ସମୁଦାଏ ଲୁକରେକି ଇସରଥା ସାମୁରାତେ କେଇ ସାନ କୁବା ଜେନା” (ରୋମୀୟ ୨:୧୧) । ସୁ ସମୁଦାଏ ଲୁକରେକି ମିତ ଗାତାଏକେକି ଆରାକା ଅବାର ଇରେ କୁବାକଏଲଡ଼ । ଆରନି ଏଦାରଥା ରାଜା ଆଉ ନି ମୁଲକଥା ମାଲିକ ଇସେରେ । ଏଲେ ମୁଣ୍ଡସକିତେ ବଣେତେ ଆର ସରଗଥା ଇସରଥା କବରିଥା ତେଗାନ୍ ବେସଇରେ । ଅନଗା କୁଗ ତେଗାନ୍ ତମେନ୍ଦଜ ଇସରଥା ଆବସଏଜ ଲୁକକି ଗାମକିଜ ନିଜେ, ଲୁକକିତେ ଇସରଥା କୁଲ ଗାତା ଗାତାଏକେକି । କୁବାକଏଲଡ଼ ଜ ସରଗଥା ଇସରଥା କବରିଆର ତେଗାନ୍ ବେସ ସପସେରେ । ଏତେ କାବା ଇଆନଡ଼ (୨କରିଛା ୧୧:୧୩-୧୪) । କୁବାକଏଲଡ଼ ଇରେ ଇନି ମୁଲକରା ମାଲିକ । ଆର ମୁଣ୍ଡସକା ଅମରଡ଼ ଆଉ ମନରକିତେ ଅନ୍ଦ କିପସେକେ । ଏରାଦିରେ ସୁତୁକୁରିଡ଼ ଇସର ଇନି ମୁଲକରା ଲୁକରେକିତେ ସୁଗେଇଡ଼ିଅ କୁଲରେକୁ ଆରକି କାକ ଆରିମଡେକି । ଏରାଦିରେ ଆରକି ଯିସୁ ପାପଥା ଦିରେ ଗଜ୍ଜେକେ ଏରେ ଆକାକେକି । ସମୁଦାଏ ଅବିସାସି ଆଉ ପାପିକି ଇସରଥା ସାମୁରାତେ ଆରକି ଅନ୍ଦ ଆର ଗମଜ୍ଜତା ମୁଣ୍ଡସଥା ତେଗାନ୍ । “ଏରେ ଅନ୍ଦ ଆଉ ଗମଜ୍ଜତା ତେଗାନ୍ ଲୁକ କିତେ ଇନି ମୁଲକଥା କୁବାକଏଲଡ଼ଥା ଦିରେ ଡାଜିଡ଼କେକି” (ଏଫିସୀ ୨:୧-୨) ।

ଯଦି ଆରକି ପାପ କିବ୍ତେ କିଜୁ ଏରେ ଆକାକେକି । ତାଲେ ଆରକି ଗଗଜ୍ ଗଗାଡ଼ବ ଦବଡେକେକି, ଇନି ମିଦିରେ ସୁତୁକୁରିଡ଼ । ଯିଏ ଗାମକେ ଆଞ୍ଜ ପାପ କିକିପ୍ଜେନା, ଆର ନିଜେତେ ବଣ୍ଡାଏରମଡ଼େ । “କୁବାକଏଲଡ଼ଥା ସମୁଦାଏ କମତେ ଅବ୍ଗଜ୍ଜେତେ ଇସରଥା କନନ୍ଦ୍ ତେନ୍ଦତେର” (୧ୟୋହନ ୩:୮) । “ଇସରଥା

ସାବୁରିଞ୍ଜ ଗାତା ଆପେ ମାନେପେ ବିରି ଆରା ସାମୁରବ ତେନାପେକୁ, ଆରଜ ଆପିଆ ସାମୁପେବ ତେମେନା । କୁବାକଏଲହୁଆ ବିରୁଦରେ ଆପେ ଏତଂଡାନାଜ ଆପିଆତା ଆର ସାତେଅଜ ତୁମୁଡେ” (ଯାକୁବ ୪:୭-୮) ।

ଆପେ ଇନି ବଇରେ ପତେପେ ଆଉ ଚାପାରେତେ ତିଅର ଜଏପେ । ତାଲେ ଆପେ ନିଜଆ ମନପେରେତେ ତିଅର ଏଜଏ ଆଉ ବୁଜିଇରିମା । ନିଜ ମନଆ ସୁତୁକୁରିହୁ ଅବସତାରେତେ ଆବ୍‌ଜଏତେ ଇସରଆ ମେସାର୍ ତେଙ୍ଗରୁତେ ଆପିଆ ମନପେରେ ଇଗେପେ । ଆପେ ଆପିଆ ପାପରେତେ ଏସବାରାଣ୍ଡ, ନିଜଆ ପାପତେ ମାନେପେ । “ଯଦି ନିଞ୍ଜ ନେଗାମ୍‌କେ ନିଞ୍ଜାପାପ ଜତେ, ତାଲେ ନିଞ୍ଜ ନିଜେ ନିଜେତେ ନେବଣ୍ଡେରମଡ଼େ । ପୁଣି ନିଞ୍ଜା ସାମୁନିଞ୍ଜା ସୁତୁକୁରିହୁ ଜତେ । ଯଦି ନିଞ୍ଜ ନିଞ୍ଜା ପାପ ନେଗାତାଏକେ, ତେବେ ଆର ନିଞ୍ଜା ପାପ କେମା କିମିବେ । ସମୁଦାଏଆ ଅଦରମତା ନିଞ୍ଜତେ ଗୁଇଦାଗତେ ବିସସତ ଆଉ ନିଆୟବାହୁ ଯିସୁ ଆସିକେ । ଇସରଆ କନହୁଡ଼ ଯିସୁ ଆରା ଇଞ୍ଜାମଡ଼ ନିଞ୍ଜା ସମୁଦାଏ ପାପ ଗୁଇଦାଗଜ ସାପା କିପ୍‌କେ (୧ୟୋହନ ୧:୧-୧୦) ।

ମୁଣ୍ଡସଆ ଆର ଆରା ନିଜଆ ମାଲିକ ଜେନା । ଆପିଆ ମାଲିକ କୁବାକଏଲହୁ ନାଲେ ଇସର । ଆପେ କୁବାକଏଲହୁଆ ନାଲେ ଇସରଆ, ଇନି ବାନଗତା ବିତରୁ ଯିଏ ଏଲେଆ ସେବା ଇକିବଡ଼େ । ଯଦି ପାପ ଆପିଆ ଜିବନତେ ଆବ୍‌ଡାଜିକେ, ତାଲେ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଜେଗେପେ । ଇସର ଆପ୍‌ତେ ମୁକୁଳାଏତେ, ଇନି ମୁଲକବ ଆରା ନିଜେ କନହୁଡ଼ ଯିସୁ ତେହତେର । ଆର ନିଞ୍ଜତେ ପାପତା ରକ୍ୟା କିପ୍‌କେ । ଆପେ ଏକଲଂତ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଏଆସିକେ । ଯିଏ ଆପିଆ ଜିବନରା ସମୁଦାଏ କଲେର ବିସୟ, ଲମରତା ଚିନ୍ତା ଆଉ କରମରେ କଂକେ । ଆରା ସାମୁରାତା ଲଲରୁତେ ଆପିଆ ସାମୁପେତେ ଆଇରେ ଜେନା । “ଯିଏ ଲୁତୁର୍ ବନାଅ ଆର ବିରି ଆଅକେଜେନା ? ଯିଏ ଅମର ବନାଅ, ଆର ବିରି ଆଜଏକେ ଜେନା ?” (ଗୀତସଂହିତା ୯୪:୪) ।

“ସଦାପରବୁଆ ଦିରେ ଜୁଲୁକରାକା ମନ ନିମୁଳ ଆସିକେ, ଆରାକା ଆରକିତେ ଇସର ସୁଗେଇ ବଳ ଆବ୍‌ଜଏତେ ଆରା ଅମରଡ଼ ମୁଲକଆ ସବୁଆଡ଼େ ଆଉବନିବ ଦବଡେକେ” (୨ବଂଶାବଳୀ ୧୬:୯) ।

“ମୁଣ୍ଡସଥା ଗଗାଢ଼ତେ ଆରା ଅମର ଆସିକେ, ଆଉ ଆର ମୁଣ୍ଡସଥା ସମୁଦାଏ ଗଗାଢ଼ ଡାକିଦ୍ଢ଼େ ଜଏକେ । ଜୁଆଡ଼େ ଅଦରମ ଲଲର ଆରିମଡ଼େ, ଏରେ ଉଲିଞ୍ଜିଡ଼ ଏଦାର ଆଉ ଗଗଜା ଚାଇ ଜଡ଼େ” (ଆୟୁବ ୩୪:୨୧-୨୨) ।

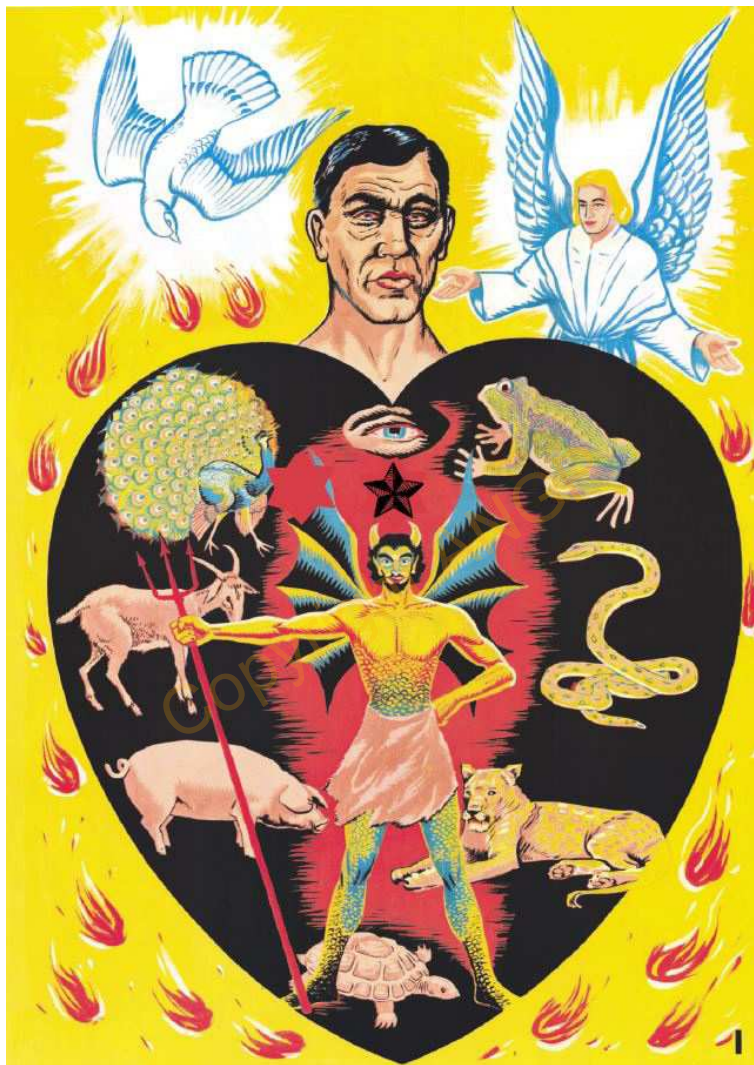
“ଯିସୁ ଆରକିଡ଼େ ବିସାସ ଆକିବଜ, ଆରାକା ସାମୁରାକାତା ଅଲଗାଉନ । ଏତା ସମୁଦାଏତେ ଆର କଂସେର” (ଯୋହନ ୨:୨୪) ।

ଏତେ “ଯାଆର ଦୁସ କେମା ଇସେରେ, ଯାଆର ପାପ ଡାବେନ୍‌ଚେକେ ଆର ବାଗ୍ୟ ବାନ୍‌ଲୁକ ସରଦାପରକୁ ଯିଏତେ ଦୁସି ବୁଲି ଆଗାମ୍‌କେ ଆଉ ଯାଆର ଆତାମାର ବଣ୍ଠେଜେନା, ଆର ବାଗ୍ୟବାନ୍” (ଗୀତସଂହିତା ୩୨:୧-୨) ।

ଯିସୁ ମିସିଦ୍‌ଜ ଆପେତେ ଡାକେକେ, “ଏ ଜିବନର ବାର ଇତିଞ୍ଜିତାର୍‌ଚେକେ ଲୁକକି ଆଉ ଆତାମାରେ ଏଆତଏ ଇତିସେରେ, ଆଉ ସମୁଦାଏ ଆଞ୍ଜା ସାମୁଞ୍ଜବ ତେନାପେ । ଆଞ୍ଜ ଆପେତେ ଜିରାଏତେ ଡିଞ୍ଜେ” (ମାଥୁ ୧୧:୨୮) ।

ଚାପା-୧

ଇନି ଚାପାରେ ନୁଲିଦ୍ଢ଼ ଲୁକକିଡ଼େ ବୁଜାଏକେ, ଜୁ ଲୁକକି ମୁଲକଥା ବାଗିକମ ଆଉ ପାପରକ୍ୟା କୁକୁଇ ଜେନା । ଲୁକଥା ଚାପାର । ବାଇବଲଥା ଯିଏତେ ପାପି ବୁଲି ଗାଗାମ୍ ଇସେରେ । ଜୁଲୁକ ଇନି ମୁଲକଥା ଇତା ତେଗାନ୍ ଡାକିକେ, ଇସରଥା ଅମରତାତେ ମୁଣ୍ଡସଥା ମନରା ଅବସତା ଯାଆ ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଷ୍ଟ ନିଚାପାରା ତେଗାନ୍ । ମୁଦୁଥା ମୁଣ୍ଡସଥା ସୁନ୍ଦର ଅମରତ୍ତ ଚେରାକ୍‌ସେରେ । ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଡ଼ ନିଚାପାରା ଇସେରେ ଯାଆ ହିତୋପଦେଶ ୨୩:୨୯-୩୩ ପଦଥା ଲେକା ଇସେରେ । ଆଡ଼ି ଲିଲାଏକେ ? ଆଡ଼ି କଲେଜଡ଼େ ? ଆଡ଼ି ବକା ବକି ଇସେରେକି ? ଆଡ଼ି କୁଞ୍ଚିଆକାବାରା ଇସେରେ ? ଆଡ଼ିଆ ଇଞ୍ଜାମା ତେଗାନ୍ ଅମର ? ଜୁଲୁକକି ମଦ ଉରୁଡ଼େ ସୁଗେଇ ରସ ଜାକଏ ଡକସେରେକି, ଆରକି ମେମେସେତା ମଦ ଲଡ଼େକେକି । ଆରାକା ଜୁ ଲୁକକି ସଦାବେଲେ ଉରୁକିକି ମେସାଏତେ କୁଟିଇତା ଲଲଦ୍‌କିକି ଆରତେ ଏଲଡ଼ର । ଆରାକା ମଦ ଲୁବ ଆମାଇରିମାନଜ ଏରେ ଅଲଂଜାର ଅଚତା ଆର ବାବୁଦ୍ଢ଼ ତେଗାନ୍‌ଡ଼ି କେଡାପ୍‌କେ ଆଉ କାଲ ବାବୁଡ଼ଂଆ ତେଗାନ୍

ଅବଗତକେ । ଆପିଆ ଅମରପେରେ ଅଲଗା କୁଟୁମତେ ଜମଏ, ଆଉ ଆପିଆ ମନପେରେ ବାଗି ଗାତା ଗାମାତାଏ ।

ଇନି ଚାପାରା ବକ୍‌ବତୁଲିଆ ମନ ଆସିକେ । ଏରା ବିରି ବିରି କୁକୁ ଆସିନିଞ୍ଜିକି । ଇନି କୁକୁରିକି ମୁଣୁସଆ ପାପରେତେ ଅଲଗା ଅଲଗା ବାଗରେ ଆବ୍‌ଜଏକେକି । ମୁଣୁସଆ ମନର ଇରେ ପାପଆ ବାସାର । ଇସର, ଇସରଆ ଗାତା ଗାତାଏକେ ଯିରିମିୟ ଦିରେ ଗାମ୍‌ସେକେ । “ମୁଣୁସଆ ମନର ସମୁଦାଏତା କୁପୁଟିଆ ଆଉ ଆର ବାଗିକମ କିବଜ ରୁଗା ଇସେରେ । ଏରେ ରୁଗା ଇସେରେକୁ ଆଡ଼ି ଜଏକେ?” (ଯିରିମିୟ ୧୭:୯) ।

ଯିସୁ କୁ ନିଗାତାତେ ତିଅ ଗାମ୍‌ ସେକେ । “ମୁଣୁସଆ ଆଲୁତାତା, ଆରା ମନରାତା ବାଗି ଚିନ୍ତା ଆରିରେ- ତୁର ନିକିମା, ମୁଣୁସ ନେଡେଜ୍, ଲୁବନିକିମା, ବାଗିକମନିକିବେ, ନେଟକେ, ଅଲଗା କୁଟୁମତେ ମନ ନିକିବେ, ଇଂସାନେଜଏ, ନିନ୍ଦା ନିକିବେ, ଗରବ ନିକିବେ, ମିତ ଗାତା ନେଗାତାଏ । ଇନି ସମୁଦାୟ ମୟ ବିସୟ ଆରିଆନ୍‌ଜ ମୁଣୁସତେ (ବାଗିକିପ୍‌କେ) ଅଶୁଚିକିପ୍‌କେ । (ମାର୍କ ୭:୨୧-୨୩) ।

ନିଚାପାରେ ମାରାଗ୍, ବଦା, ବୁତାଏ, କଞ୍ଚେମ୍, କିଲଗ୍, ବାବୁଡ଼, ତୁକୁର୍, କୁବାକଏଲଡ୍, କୁମୁଲିଞ୍ଜିତାଗ, ଇସରିଆ କବରିଆର ଅମର୍, ଲାଲାନ୍‌ ଆଏଲାତଂ, କୁକୁତାଏ କଡେର୍, ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିତ ବିରି ବିରିକ ଆସିକେକି ।

(୧) ମାରାଗ୍ – ମାରାଗ୍ ଇରେ ନିଞ୍ଜାଦେସଆ ସମୁଦାଏ କଡେର୍‌କାତା ସୁଗେଇ ତିଅ, ଆଉ କଡେର୍ କା ରାଜା । ଏତେ ଆର ମନରାତେ ଗରବକ କିପ୍‌କେ । ନି ମାରାଗ୍‌ଡେ ମୁଣୁସଆ ଚାପାରା ରଏସେରେ କୁ, ଆରା ମାନେ ମୁଣୁସଆ ମନରାତା ଗରବ ଆବିରାଏକେ, ଆଉ ଏରେ ମିନ୍ଦିରେ ଇରେ ପାପ । ଲୁସିଫର୍ ନାଆଁ ବୁଲି ମିନଗ୍ ଇସରଆ କବରିଆ ଆଗିଲା ଆର ଆସିଆନା । ଗରବକିବାନ୍ ଏତେ ଇସରଆତା ଲୁସିଫର୍ ଅଲଗା ଇଆନା । ଆଉ ଆର ଇସେରେ ଏକଲଡ୍ କୁବାକଏଲଡ୍ । ଆଉ ମୁଲକଆବି ରାଜା ଇସେରେ । (ଯିଶାୟ ୧୪:୧୨-୧୭, ଯିହିଜିକଲ ୨୮:୧୨-୧୭) ।

ଗରବ ନରକ କୁଣ୍ଡ ଆଲୁତ୍ୱତା ବିରିବିରିକ ଇଆନ୍ତ ଆରିରେ । କିଛି ଜଣକ ଆରକା ଦନସଂପତିଆ ଦିରେ ଗରବ କିପକିକି । ଅଦକ ଲୁକକି ପାଟ ପଡେସିକିକି ଏତେ ଗରବ କିପକିକି, ଡିଅକତେ ଆଣ୍ଡିଜାନ୍କିକ ସୁଗେଇ ଗରବକିପକିକି, ସୋନା ସୁଇଆନ୍କିକ ଗରବକିପକିକି, ଅଦକ ଆରାକା ବଂସଆ ଦିରେ, ଜାତିଆ ଦିରେ, ଦେସଆଦିରେ, ଡିଅକେଲଆଦିରେ ଗରବକିପକିକି । ବାଇବଲଆ ଲେକା ଇସେରେ “ଇସର ଗରବ କିପକିକି ଲୁକକିତେ ଦଣ୍ଡ ଡିମିଞ୍ଜେ ଆଉ ଯିଏ ଗରବ କିକିପ୍ ଜେନା ଲୁକକିତେ ଦୟା କିପକେ” (୧ପିତର ୫:୫) । “ଇସର ଗରବ କିପକିକି ଲୁକକିତେ ଆଉ ସୁଗେଇ ବଲ ଆବ୍ଜଏରେମେଡେକି, ଆର କିତେ ଆଲତ୍ୱକେ” (ହିତୋପଦେଶ ୮:୧୩) । ଜୁଲୁକକି ଗରବ କିପକିକି ଆଉ ବଲୁଆ ଆବ୍ଜଏରେମେଡେକି, ଏରେକି ଯିମିତିଏଲେ ଗୁମୁନାକି (ହିତୋପଦେଶ ୧୬:୧୮) ।

(୨) ବଦା – ବଦା ଜୁ ବାଗିକମ ରିକି କିପକେ, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡସଆ ମନଆ ବଦା କମ କିପକେ । ଏରେ ମିନ୍ଦିରେ ଇନି ଚାପାରା ଆବ୍ଜଏକେ । ଅନଗା ଜୁଗଆ ସଦୋମ ଆଉ ଗମୋରା ବୁଲି ଅୟାଟ ଗଲ ଆସିଆନା । ଏରେ ଗଲଆ ଲୁକରେକି ବଦା ଯିମିତି ବାଗି କମ କିପକେ, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ଆରକି କିକିପ୍ ମମାନ୍କି, ଏରେ ଇସର ଜୟଜ, ଏରେ ଅୟାଟ ଗଲରା ଲୁକକିତେ ଅବ୍ଗଇଞ୍ଜିଞ୍ଜି । ଏକଲଂ ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ପାପ ସୁଗେଇ ଇସେରେ । ଯାଆକି ଏକଲଂ ଲୁକକିତେ ଏଡେସ୍ ରୁଗଇରେ । ଦିଅ ଜାର ବରଷ ମିଞ୍ଜି ଆଗିଲା ତାସୁନ୍ ଯିସୁ ଗାମ୍ସେରକୁ ସଦୋମ ଆଉ ଗମୋରା ଗଲ ଆତେ ଇସେରାନ୍ ତେଗନ୍ ଇନି ମୁଲକରାତେ ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ମିନା । ତମେନ୍ଦତା ଜୁଗରା ଆତାମାକୁ ମୁଣ୍ଡସଆ ଇତିରା ଆସିକେ ନାଲେ ଯିଏ ଦରମ କିପକିକି ଲୁକକା ସାମୁରାତା ଆସିକେ, ଇସୁକୁଲୁ ଆସରମଆ ତୁଇସେରେ, ଏରେଜେନା । ଏଲେ ଇନି ପାପବିହନ ଅଜାଙ୍ଗ୍ ମୁଣ୍ଡସଆ ଜାତିର । ମନଆ ସିନେମା, ଟିବି, ବିଡିଅ, ବାଗିବଇଆ ଏତେ ଯେତେକଏଜ୍ ବାଗିକମରିକି ଆବ୍ଜଏକିକି । ଇସରଆ ଅମର୍ତ୍ତାତେ ଯାଆ ପାପ, ଏରେ ମିନ୍ଦିରେତେ ଏକଲଂ ଆଦୁନିକ ଯୁଗ ଗାମ୍ବେକି । ଅଜାର ଅଜାର କଜେର୍

ସେଲାନ୍ଦକି ସିନେମା, ବିଡିଅ, ଟିଭି ଆଉ ବାଗିବଲ୍ ଜୟ କିଜ୍ ଆରାକା ଜିବନରା ତିଅ ଜିନିଷରେ ଜିମ । ଏତେ ଆରକି ଦୁକଖାନ୍ ମନ ଦୁକରେ କାଳ କାଟେରେ । ବୁଦ୍ଧିଜେନା ଆଉ ବାଗିଇର, ଇରଣି ଏକଳଂ ତମେନ୍ଦତା କଜେର୍ ସେଲାନ୍ଦକା ଆଦର ଇସେରେ ନାଟରେ ବାଗି ଜିନିଷଆ ଇଞ୍ଜା ଏରେତା ବାଗିରିକି ତେନ୍ଦ୍ରେକି । (ବାଇବଲଆ ଆଦି ପୁସ୍ତକଆ ୩୯ ବାଗ ଲେକା ଇସେରେ) କଜେର ଯୁସେପଆଡେଗାନ୍ ନି ମୁଲକଆ କଜେର ସେଲାନ୍ଦକା ଇତେ ମନ ଆକିପ୍ତିକି । ଆଉ ବାଗିଜିନିଷ ସସଏକ୍ତେ ମନ କିପ୍ତିକି, ଅନଗା ଜୁଗଆ ନିଞ୍ଜା ଜାତି ଲୁକକି ଯିମିତି ଯିଏ ବଦାଡେଗାନ୍ ବାଗିକମ କିକିମମାନ୍ ଆରତେ ଦଣ୍ଡ ତିଡିଞ୍ଜମାନ୍ଦକି । ଆରାକାତା ତମେନ୍ଦତା ଜୁଗଆ ଲୁକରିକି କିତି ଆସଏ କିକି । ବିଚାର ବଳତେ ଆରକି ନିଞ୍ଜା ବିରୁଦରେ ତମତାଂନା କିଜ୍ ଗାମାତାଏକି । ବାଗିକମ ତୁଲତଂ ‘ମା’ ନବଳମାନ୍ଦକ ଆରାତା ତୁଡୁତଂତେ ଇସର ଗାମକେ । “ତେଣ୍ଡାଳ ଲୁକକାତା ଦବଡେସୁନ୍ ତୁଂଏପେ । ମଣ୍ଡୁସ ଜିଣିସି ପାପ କିବଡେଜୁ ଏରେ ମିନ୍ଦିରେ ଇଣି ବାଏଆ, ଏଲେ ଯିଏ ବୁଲିକେ ଆରା ନିଜଆଇଣିଆ ବିରୁଦରେ ପାପ କିବଡିକି । ଆପିଆଇଣିରେ ଜୁ ଇସରଆତା ତେନ୍ଦ୍ରେଚେରେ, ନି ଇଣିରେ ନିମୁଲ ଇସରଆ ଆତାମାରା ମନ୍ଦିର । ଏରେବିରି ଆପେ ‘ମା’ ଏକକେ ? ଆଉ ଆପେ ନିଜ ନିଜର ଜେନା (୧କରିଲ୍ଲୀ ୬:୧୮-୧୯) । “ଯଦି ଜିଣିସି ଲୁକ ଇସରଆ ମନ୍ଦିରତେ ବାବୁଡୁଂକେ, ତାଲେ ଇସର ଆରତେ ମବ୍ଗଜେ । ଇସରିଆ ମନ୍ଦିର ନିମୁଲ ଏରେ ମନ୍ଦିରରେ ଇରେ ଆପେ” (୧କରିଲ୍ଲୀ ୩:୧୭) ।

(୩) ବୁତାଏ - ବୁତାଏ ମୁଇଞ୍ଚ ମଦୁଆ ଡେଗାନ୍, କାଙ୍ଗାଳ, ଆଉ ଇତିପ୍ସାର । ଇନି ମୁଇଞ୍ଚ ନିମୁଲ ଜିବଜେନା, ଅଶୁଚି ମଇଳା ଜିନିଷ ଜିଜିମ୍ତେ ତିଅ କୁଇରେ । ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଚିଶ୍ଟ ପାପ ଉରିସେରେ ମନ ବାଗି ଗାତା ମାନେକେ, ବାଗିଚାପା, ବାଗିବଲ୍, ଯାଆକୁଇରେ ଜଏକେ ବିରି ଜିମକେ । ମୁଣ୍ଡୁସଆ ଇଣିର ଇସରଆ ମନ୍ଦିରଇତେ ବନାଏ ଇସେରେ । ଏଲେ ମୁଣ୍ଡୁସଆ ଇଣିରାତେ ଅଶୁଚିକେତତା, ବାଗିପଅଟା, ଯିମିତି କାଳିଆ ସୁରୁର, ଗଞ୍ଜେଇ ସୁରୁର, ବେଜେରାଡ଼ଂ କକବ୍, ଆଉ ଅଦକତା ଜାବୁଚି ବାଗିନିସାଜିରେ

ମିସିଞ୍ଜି ଇଣିରେ ନିମ୍ନଳ ଜେନା । କାଳିଆ, ମଦ, ତମେନ୍ଦ୍ରତାର ମୁଣ୍ଡସରିକି ଆସୁରୁକେକି
 ଜେନାକୁଲି ଗାଗମ୍ ଇସେରାନ୍ । ଦେକିଲାବଳେ ମୁଣ୍ଡସରିକି ଉରୁକିକିକୁ ଟାଟାକା
 ଲାଗେରେ । ଇସରଥା ବଳରେ କାଳିଆ ସୁରୁକ୍ କେକି, ମଦ ଉରୁକିକି ଲୁକରିକିତେ
 ଆଉ କୁବାକଏହୁଆଁ ଚାକରରକିତେ ମୁମୁକୁଳାଏ । ଅଦକଦରମ ଲୁକକିଜ କାଳିଆ,
 ସିଗାରେଟ୍ ସୁରୁକିକି, ଆରକି ବିସାସିକା ପାରତନା ଇଞ୍ଜାତେଜ ବାଗି କିକିପ୍ତେ
 ଆଟାଏ କେକି । ତେବେ କାଳିଆ ସୁରୁକିକି, ଗନ୍ଧଅଜ ଇଣିଆ ତେଗାନ୍ ଇସରଥା
 ମନ୍ଦିର ବାଗିକିକିପ୍ତେ ଗାତା ଆରାରିରେ । ପାଉଲ ଗାମକେ “ଆପିଆ ଇଣିପେରେ
 କୁ ନିମ୍ନଳ ଆତାମା ମନ୍ଦିର, ଏରେ ବିରି କଂକଜେନା ? ଯଦି ଜିଣିସି ଲୁକ ଇସରଥା ମନ୍ଦିର
 ବାବୁହୁକେ, ତେବେ ଇସରଥାରତେ ମବ୍ଗଜେ” (୧କରିକ୍ଷା ୬:୧୮-୧୯; ୩:୧୭) ।
 ଇତିପ୍ସାର ଲୁକକିତେ ଇସର ଆଜଏକେ (ଇସାର୍ତେ) । “ବଞ୍ଚେତେ ନିଞ୍ଜି ନୁରକେ,
 ଏଲେ ଉରୁରାଦିରେ ନିଞ୍ଜି ବଞ୍ଚେଜେନା, ତିଲାଏଜ୍ ତିଅ ତଣିଆ ଦିରେ ବୁସୁରେ । ଏଲେ
 (ଯେତେ ମନକିବତେ ସୁଦା ମନ ଆକୁଇରେ ଜେନା) ଆବୁସୁରେ ଜେନା । ମନ ସଦାବେଳେ
 ଗାମକେ ଆନେ ଆନେ । ଇଟା, କେବେ ଏଲେ ପୁରଣ ଆଇରେ ଜେନା । ବାଇବଲଆ
 ଉରୁଣା ନିୟମଆ ତେଗାନ୍ ମଦୁଆ ଇତିପ୍ସାରଲୁକକି ଗଗଜ୍ତେ ମନ ।” (୨ବିବରଣି
 ୨୧:୧୮-୨୧) । “ମୁହୁଆ ଆଉ ଇତିପ୍ସାର ଲୁକକି ଗରିବମିନାକି । ପୁଣି ଗୁମାଏକେକି
 ମୁଣ୍ଡସକିତେ ରାମାଏଜ୍ ଚେନ୍ଦେରା ‘ମା’ ମାଣ୍ଡିଜେ” (ହିତୋପଦେଶ ୨୩:୨୧; ୨୮) ।
 ମନେ ଉନ୍ଦପେ, ମିନଗ୍ ଇତିପ୍ସାର ଆଉ ଇଣିଆ ଇଟାଦିରେ ତାବିହୁକେକି, ଦନିଲୁକକି
 ଗଜକିଜ ଅତତା ସୁଗେଇଲୁକ କୁଇଆଦିକିଜ ନରକ କୁଣ୍ଡତେ ଅନ କିଜ ଅଲଗ୍ତେକି ।
 ଆଉ ମଦ ଉରୁର, ବାଗିପଥଟା, ଗାତାଏତେ ଆଇରେଜେନା । ମଦ ଆବୁସହୁ ଏତେ
 ସୁଗେଇ ତାଜିହୁକେକୁ ଇନିତେ ଲୁକକି ଉଲାସେ ମନେ କିପ୍ତକି । ଇସରଥା ନିମ୍ନଳ
 ଅଲାଗା ସାପାରଲେକା ଇସେରେ, କୁ ଜିଣିସି ମଦୁଆ ଇସରଥା ରାଅଜରାତେ ଜାଗା
 ଆକୁଇରେ ଜେନା । ମଦ ତଣିଜେନା, ‘ଯା’ ମୁଣ୍ଡସଥା ମନରାତେ ବାଗିକିପ୍ତେ । ଇନିଆ
 ଦିରେ ମଦ ଉରୁକିକି ଲୁକରିକି ଇନି ବୁଜି ସର୍କିକି । ଉରୁସିଆକା ତେଗାନ୍ ଆରକି କମ
 କିପ୍ତକି, ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିଶକି ଆରକି ମୁଣ୍ଡସଜ ତେଜକିକି । ଆଣ୍ଡିଆନିନ୍ଦା କିକିପ୍ତେନା,

ମଦ ଉରକିକିଲୁକତା ତୁଲତ୍ଵଂ ଯିଏ ଯଦି ଆରା ବୁଦିରେ ଅଳଗତେ, ଆର ବୁଦିଆ ଆଇରେ ଜେନା” (ହିତୋପଦେଶ ୨୦:୧) ।

କୁ ଲୁକକି ମଦ ବନାଏ କେକି, ଆଉ ଆବ୍ଵସତ୍ଵଂ କିକି, ଆଉକି ଇସରିଆ ସାମୁରାତେଦୁସି । ଇସରଗାମକେ, “କୁ ଲୁକକି ଆଣିଆ ଉରକିକି ଆଉ ମଦ ମେସାଏତେ ବକୁଆ ଆବ୍ଵଜରମ୍ଵେକି, ଆରକି ଦଣ୍ଡ କୁମୁଜନାକି” (ଯିଶାଇୟ ୫:୨୨-୨୩) ।

“କୁଲୁକକି ଆରାକା ବୁହୁର କିତେ ମଦ ଉରୁରତେ ତିଞ୍ଜିକି । ଆରା ସାଙ୍ଗେ ଆରା ବିସ ମିସାଏକ ଆରତେ ମତାଏକେ । ଆର ଦଣ୍ଡ କୁମୁଜନା” (ହବକ୍‌କୁକ୍ ୨:୧୫) । “ଆରାକା ପିସିଟି ବଳତେ ବିଶା, ତୁବି, ତବଲା, ବଇଁଶି, କୁଞ୍ଜୁନି ଆଉ ମଦ ଆସିକେ । ଏଲେ ଆରକି ଇସରଆ କମ ଆଜଏକେକି । କିନାଲେ ଆରା ଇତିରା କମ ଆରକି ବେଚାର କିକିପ୍ ଜେନା” (ଯିଶାଇୟ ୫:୧୨) । “ଅଦରମିଆ ଲୁକକିକୁ ଇସରଆ ରାଅଜରତେ ଅଦିକାରି/ଅକ ଆକୁଇରେକି ଜେନା, ଏରେ ବିରି ଆପେ କଂକ୍ ଜେନା? ବକା ଇଆନ୍ତ, ରଙ୍ଗଡାଲିଆ ନାଲେ ପୁତୁଳା ଉଜା କିକିପ୍ ଲୁକକି, ଚେଣ୍ଡାଳ, ରଙ୍ଗଦେକା, ତୁର, ଦନଲୁବି, ମୁହୁଆ, ନିନ୍ଦା କିପକିକିଲୁକ, ପରଦନ ବାଗି କିକିପ୍ ଲୁକ, ଏରେକି ଇସରଆ ରାଅଜର ଆକୁଇରେକି ଜେନା” (୧କରିନ୍ତା ୬:୯-୧୦) ।

ମୁଣ୍ଡସଆ ପାପ ସମୁଦାଏ ଆମାରିଜେମ୍ଵେ ଏରେ ମିନ୍ଦିରେ ତୁଲିଆ ଲେକା ଇଆନା । “ବାଗିକମ, ବାଏରାକନ, ପୁତୁଳାଉଜା, ଗୁଣିଆ ରାଉଲିଆ, ଇଂସା, କଲେଜ୍, ରାଗ, ଆର ତିଅ କୁଇରମ୍ଵେ, ଆରକୁଣ୍ଡି, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ବିରିବିରିକ କରମାରିକି କୁଲୁକକି ଇନି ତେଗାନ୍ କରମ କିବ୍‌ତେକି, ଆରକି ଇସରଆ ରାଜ ଆକୁଇରେକି ଜେନା” (ଗାଲାତୀୟ ୫:୧୯-୨୧) । “ଆଉ ମଦୁଆ ଇଆନତ୍, ଏରେତାତ କଲେଜ୍ କୁରୁମ୍ ଆରିରେ, ଏଲେ ଆତାମାରେ ପୁରିନାପେ (ଏଫିସୀୟ ୫:୧୮) ।

ଯିସୁ ଏଜେଲାତ୍ ତେକି ଲୁକକିତେ ତାକେକେ । “ଯିଏ ଯଦି ଏଜେଲାତ୍‌ତେ, ତେବେ ଆର ଆଞ୍ଜା ସାମୁନିଞ୍ଜିବ ତେନଜ ଉରତେମେ” (ଯୋହନ ୭:୩୭) । ଏ

ଏଜେଲାଡ଼ଂରେ ଲୁକକି ଆପେ ଡାର୍ ସାମୁରବ ତେନାପେ, ପୁଣି ଯାଆର କିଚି ଜଡେ ଆର ତେଣ୍ଡେମେ, ଆପେ ତେନାପେ, ସଡ଼ଂପେ, ଆଉ ଜିମ୍ପେ, ଅଏ, ଉଆ, ପଲାରେ ଆପେ ଅଙ୍ଗୁରରସ ଆଉ ଦୁଦ ସଡ଼ଂପେ” (ଯିଶାଇୟ ୫୫:୧) । “ଏଲେ ଆଞ୍ଜୁ ଜୁ-ଡାର୍ ତିଞ୍ଜେ, ଏରେ ଯଦି ଯିଏ ମୁରେ ଆରତେ ଆଜେଲାଡ଼ଂରେଜେନା, ଆଞ୍ଜୁ ଆରତେ ଜୁ ଡାର୍ ତିଞ୍ଜେ, ଏରେ ମିନ୍ଦିରେ ଆଜେଲାଏକେ ଜିବନ ତେଗାନ୍ତି, ଡାର୍ ସରତନ ତେଗାନ୍ ଆରା ସୁମୁରାତା ଡାର୍ ମାରିନମା” (ଯୋହନ ୪:୧୪) ।

(୪) କଞ୍ଚେମ୍- କଞ୍ଚେମ୍ ଉଲୁସା, ଅତବ ନିକିମା ଗାମ୍ବେ, ଆଉ ଯାଦୁ ମନ୍ତରଆ ଚିନର । “ଅବିସାସ ଯାଦୁ ମନ୍ତର ତେଗାନ୍ ପାପଲରେ । “ଉଲୁସୁଆଲୁକ ପାଞ୍ଚେସେକେ, ଜିନିଷ ଆରା ଗଗଲ୍ ଆଦିରେ କିପ୍ବେକେ । ଆରା ଇତିରେ କମ କିକିପ୍ବେତେ ଜେନା ଗାମ୍ବେକେ । ଯିଏ ଯିଏ ଏଲେ ଦିନମିଞ୍ଜି ଯାକଏ ସୁଗେଲ ଲୁବ କିବ୍ତେକି” (ହିତୋପଦେଶ ୨୧:୨୫ରୁ ୨୬) । ଯିଅଶିୟ ଏରାଦିରେ ଇସେରାଏଲ ଜାତିତେ ଗାମ୍ବେକେ, “ଗଲ ଅକ କିକିପ୍ବେତେ ମଟଲକିବର ।” ମୁଣ୍ଡସ ସଅଜରେ ଇସରଆ କମରତେ ଉଲୁସୁଆରେ, ଯିସୁ ଗାମ୍ବେକେ ସେକଲଏଲ୍ ଗଟାଡ଼ଂତା ଅଙ୍ଗୁରେ ଜିବନ ବିକଳରେ ତେଷେଟାକିବେ (ଲୁକ ୧୩:୨୪) । ଯିଏ ଲଲଂକେ ଆର କୁମୁଜନା (ମାଥୁ ୭:୮) । “ସରଗ ରାଜଆ ବଲ ବଲେକେ, ଆଉ ବଲବାନ୍ ଲୁକକି ଏରେତେ ଅକ କିବ୍ତେକି” (ମାଥୁ ୧୧:୧୨) ।

ମୁକୁଲାଏତେ ଆଉ ଆତାମାରେ କୁବାଏତେ ଉଲୁସୁଆ ଲୁକ ମନ ଆକିବଜ ଗମ୍ବେ । ଉଲୁସୁଆ ଲୁକ ପାରତନା କିକିପ୍ବେତେ ଆଡ଼ିଞ୍ଜିକେ । ଇସରଆ ଆଲୁଡ଼ଂ ବିସୟ ସମୁଦାଏ ଗାତା ଏତେ ଆଡ଼ିଞ୍ଜିକେ । ସୁଗେଲ ଦରକାର ପରତିଞ୍ଜାଆ ଲାକୁ ଲାବତା ଅଲଗା କିପ୍ବେକେ । ଏଲେ ଗଗଲ୍ ଗଟାଡ଼ଂବ କାଡ଼ାଏକେ । ଇସର ଯିତିବେଲେ ଆର ଆରାକା ମନ ମେଲା କିକିପ୍ବେତେ ଗାତାଏକେ । ଏରେବଳତେ କୁବାକଏଡ଼ଂ ଗାମ୍ବେକେ, ଏତେ ସୁଗେଲ ଚନ୍ଦରା ମନ୍ଦରା ବିତେ ମିନା ? ତେରା ନାଏଲ ମୟାଡ଼ଂ ଆଉ ନାଲେ କିଚି କମ୍ବେନା ବଳତେ ଇକିବେ । କାଲେ ଏରେବେଲ ଆଉ ଆପିଆ ଜିବନପେବ

ଆଡେଷ୍ଟେଜେନା । ଏରେବଳତେ ଆପେ ମୁକୁଳେ ମା'ଇଜ୍ମାନ୍ଦଜ ଆଉ ଯିସୁଆ ସାମୁରବ ମା'ଏଡେନଜ ଏଗଜେ । ଇସର ଗାମକେ ମିସିତ୍ ଯଦି ଆପେ ଆରା ଗାତା ଅଡେଂପେ । ଆପିଆ ଆପିଆ ମନ ଟକବ୍ ଇକିବର' (ଏବ୍ରୀ ୩ : ୭-୮) । ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ସୁଗାଲ ଲୁକ ମୁକୁଳାଏ ସୁବିଦା ବଳତେ ଜଗେ ରଏଆନ୍ଦକିଜ ରଏସେରେକି ଏରେବେଳ ଆରାକା ଜିବନରେ ଆଡେଷ୍ଟେ ଜେନା । ଆରକି ଗଗଲ୍ ଗଟାଡ଼ଂବ ତୁଡ଼ଂସିକିକି । ତେରା ଆପେଆ ଦିରେ ଜେନା, ଏରା ଦିରେ ଆପେ ଏଜଗେଅର । କଞ୍ଚେମିଆ ଇଣିରା ଟକପ୍ ଚାଲର ଯାହୁ କିକିପ୍ତେ ଲୁକକି ଏରେ ମିଦିରେ ଅରେନ୍ଦ୍ରେକି ।

ନିନାନ୍ କଞ୍ଚେମି ଯାହୁ ମନ୍ତରରେ ବିସାସ ନାଲେ ପଅଟା କିକିପ୍ତେ ନାଲେ ବାଗ୍ୟ ବିସାସ କିକିପ୍ତେ ଦିରେ ବିରି ବିରିକ ପାପତେ ବୁଜାଏକେ । ନିଞ୍ଜି ଯିତିବେଳେ ପୁରିକା, ରୁଗା, ଅସୁବିଦା, ନିଜ ଲୁକକି ଅଲଗା ଇରେକିଏରେ କାସୁରେ ମନତେ ବୁଜାଏକେ । ଏରେ ବଳତେ କୁବାକଏଡ଼ଂତେ ବିସାସ ଆରାପ୍ କିପ୍ତକିରି । ବମଞ୍ଚେତା ଇସରତେ ବିସାସ କିକିପ୍ତେ ମିନା । ବିତେ ନା କୁଲୁକକି ଇସରତେ ଆସା ଉନ୍ଦକେକି ଆରକିତେଆର ସାକାଏତେ ସଦାବେଳେ ଜାଗେସେରେ । “ସଦାପରବ୍ରୁଆ ଗାତାଏ ତେଗାନ୍ ଗୁ ମୁଣ୍ଡସ ଡାଜିଡ଼ଂକେ ଆର କୁସି ରଏରେ” (ଗୀତସଂହିତା ୩୭:୨୩) । “ଆପେଆ ବିତିରେ ବିରି ଆଡିରୁଗା ଆସିକେ ? ଆର ବିସାସିକା ଉଦାକୁବା ଲୁକକିତେ ପାରତନା କିକିପ୍ତେ ଡାକେରେମେ, ଆରକି ତେନକିଜ ଯିସୁଆ ନାଅଁରେ ସବକିଜ ଆରତେ ଅଜନ୍ କାରକିଜ ଆରାଦିରେ ପାରତନା କିବ୍ତେମେକି । ପୁଣି ବିସାସ ମେଳେସେତା ପାରତନା ଏରେ ରୁଗାରତେ ରକ୍ୟା କିମିବେ, ଯିସୁ ଆରତେ ବ୍ରୁମୁକୁଳରେ ଯଦି ଆର ପାପ କିପ୍ତସେରେ, ତାଲେ ଆରତେ କେମା ଡିଡିଞ୍ଜି ମିନା । ଏତେ ଆପେ ଆପିଆ ସାମୁପେତା ପାପ ଗାତାଏପେ । ପୁଣି ଡିଅ ଇତେ ଆପିଆ ଆପିଆ ପାରତନା କୁକିମାପେ । ନିମୁଳ ଲୁକଆପାରତନା ସୁଗାଲ କମ କିପ୍ତକେ” (ଯାକୁବ ୫:୧୪-୧୬) । କୁବା ଇତେ ପୁରୁବ ଦିଗତା ନାଲେ ପଟିମ ଦିଗତା, ନାଲେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗତା ଏଡ଼ଙ୍ଗର୍ ଜେନା ଏଲେ ବିଚାର କିକିପ୍ତେ ପରମେସର ଆସିକେ । ଆର ମୁଲ୍ଣତେ ତୁଲିବ ଆଉ ସୁଗେଲତେ

ଆଲିଢ଼ଂବ କିପକେ” (ଗୀତସଂହିତା ୭୫:୭-୭) । ଇସର ଇସିରାଏଲେଆ ଲୁକକିତେ ଗାତାଏସେର, “କୁଲୁକକି ଆପିଆ କନନ୍‌ପେତେ ନାଲେ ଆପିଆ କଞ୍ଚେଲାନପେତେ ଲାଲାଜତେ ଡାଜିଢ଼ଂତେ ଗାମକେ, ରାଉଲିଆ, ପାଞ୍ଜିକାରିଆ, ଗୁଣିଆ, ଯାହୁ ମନ୍ତର, ବୁତ, ସୁରୁଗୁଣିଢ଼ଂ, ତାଆଣି, ଲୁକ ଆପିଆ ବିତରେ ଆଜଏରେ ଜେନା । ଯିଏ ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିଞ୍ଚ କରମ କିପକେ, ଆରତେ ସଦାପରରୁ ଆଲକେ” (ଦ୍ଵିତିୟବିରଣ ୧୮:୧୦-୧୨) । ସେଲଗକି, ମାୟାକି, ବିଲିସେକେକି, ମୁଣ୍ଡସ ତେଡେଜ୍ ଲୁକ, ପୁତୁଳା ଉଜା କିପକିଲୁକ, ମିତତେ ସୁଗାଲ କୁଇରେକି ଲୁକକି, ମିତ ଗାତାଏ କେକି ଲୁକକି ନୁଲିଞ୍ଜିଞ୍ଚ ବାଗିକମ କିପକି ଲୁକକି ସମୁଦାଏ ବାଏତେ ରମଏନାକି (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୫) ।

ଆପେ ରାଉଲିଆକାବ, ମନ୍ତର କିପକି ଗୁଣିଆକା ସାମୁରକିଏ ଏଅନର । ଆରାକାତା ଏସଜର ତାଲେ ଆରାକା ପାପଆତେ ଏମେସେନା । “ଆଞ୍ଜି ସଦାପରରୁ ଆପିଆ ପରମେସର ଆସିକେ । (ଲେବାୟ ୧୯:୩୧) । ପୁଣି ଯିତିବେଲେ ଆରକି ଆପେତେ ଗାମାମ୍ କିକୁ ରାଉଲିଆ ଆଉ ଗୁଣିଆକି ଗୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଡ ଆଉ ପୁସୁର ପୁସୁର କିବକିଜ ଗାମକିକି, ଆରାକା ଗଗାଢ଼ଂ ତଗରାଏପେ, (ଆପେ ଗାମେପେ) ଲୁକକି ବିରି ଆପିଆ ପରମେସର ଆପିଆ ଗଗାଢ଼ଂ ଆଡ଼ଗରାଏକେ ଜେନା ? ଆରକି ବିରି ବମଞ୍ଚେତା ଉଦାତା ଦିରେ ଗମଜ୍‌ତା ଗଗାଢ଼ଂତେ ତମଗରାଏକି ? ନିୟମ ଆଉ ପରମାଣ ଗାତା ତଗରାଏ ନାପେ ? ଯଦି ଆରକି ଇନି ନିମୁଲ ଅଲଗା ଗାତା ତେଗାଦ୍ ଆଗାତାଏକି ତାଲେ ଆରକା ସାମୁରାକା ନସକାଲରା ଆମେସାରକେ ଜେନା” (ଯିଶାଇୟ ୮:୧୯-୨୦) ।

ଇନି ଏଞ୍ଚେକେଲେଜ୍ ବଇରତେ ପଡେଆ ବଳତେ ଆପିଆ ମନପେତେ ଇସର ଗାତା ଗାମାତାଏ । ଯିମିତି ଆପେ ପାପତା ମନପେରେ ଏପେରାଅଜ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଡିଞ୍ଚେପେ । ଏଲେ ଆପିଆ ମନପେରା କୁ କଞ୍ଚୁମିଅ । ଆତାମା ଆସିକେ, ଆର ଇସରଆ ତିଅ ଗାତାରିକି ଚିଅଗତେ ଗାତା ଡିଞ୍ଚକେ । ଆପିଆ ମନପେତେ ଆବେବ୍‌ତକେ । ଆଞ୍ଜି ଯଦି ସତରେ କିଷ୍ଟିଆନ୍ ଇରେ ତେବେ ଆଞ୍ଜା ନିଜ ଜାତି ବନ୍ଦୁକି ଆଉ ସାଇ ବାଇକି ବିରି ଗାମାମ୍‌କିକି ? ଇନି ଗାତାରେ ଆପିଆ ମନପେଆ

ମାରେନମା । ଏ ବହୁକି, କିରିଷ୍ଟ ଯିସୁଆ ଆସିକେ ସୁଗେଇ ଦନ, ସୁଗେଇ ସାନ୍ତି, ସୁଗେଇ କୁସି, ଗଉରବ, ବରଣ୍ଡ ଜିବନ ବିରିବିରି ବିସୟତେକ ଚିନ୍ତା ଇକିବର । ଏଲେ କିରିଷ୍ଟ ଯିସୁତେ ମନପେତେ ତୁଇତେ ଇଡିତନଜ ଲୁ ସମୁଦାଏ ବିସୟ ଆପେତେ ସାତେତେ ମିନା, ଏରେ ସମୁଦାଏ ବିସୟତେ ସୁଗେଇମନ ଇଡିଞ୍ଜକେ ଏତେ, କୁବାକଏଡ଼ଂ ମୁଣ୍ଡସଆ ବେତଡ଼ଂ ଆଉ ଗରଜା ବେତଡ଼ଂ ଆବ୍‌କଏଜ ଆପେତେ ଚାକର କିବଜ ଉନ୍‌କେ । ଏଲେ ଯିସୁ ତେଞ୍ଚେର ଯିମିତି “ଗରଜା ବେତଡ଼ଂତେ ଲୁ ଲୁକକି ସାରା ଜିବନ ଜାକଇ ଚାକର ଇଆନ୍‌କିଜ ତଚେରେମ୍‌ଶେକି, ଇସର ଆରକିତେ ମୁକୁଳାଏକେ” (ଏବ୍ରୀ ୨:୧୪-୧୫) । ଏତେ ଉଲ୍‌ସୁଆ ଆତାମା ଆପିଆ ମନପେତେ ନୁଲିଞ୍ଜଣ୍ଡ କଞ୍ଚେମ୍ ଚାଲଆ ତେଗାନ୍ ଟକବ୍ କିପ୍‌କେ ଲୁ, ଏରେ ଯାକଏଇ ଏରେ କଞ୍ଚେମ୍‌ଆ ଇଣିରା ଆଲିଡ଼ଂତା ଟକବ୍ ଚାଲ ତେଗାନ୍ ଆଇରେମେ ।

(୫) କାବାରା କିଲଗ୍- କାବାରା କିଲଗ୍ ସୁଗେଇ ରାଗ ଆଉ ଆଏଲା କିଆ ଜୁଡୁ । ମୁଣ୍ଡସଜ ରାଗ, କେଚଳ, ଇପିସାର୍ ଆଉ ଇଂସା ତେଗାନ୍ ଇଆନ୍‌ଜ କୁଚିଜ୍ ଗାତାତେ ଚଲେ ଆନ୍‌ଜ ମୁଣ୍ଡସ ତେଞ୍ଜକେ । ଆପେ କିଟିଦିନ ଚେଷେଟା ଇକିବଜ ନିଜଆ ବାଗି କମ ରିକି ସାଏତେ ଇରିମା । ଏଲେ ସୁବିଦା ଇକୁଇଆନ୍‌ଜ ଏରେ ବାଗିକମରେ ସୁଗେଇ ବେମେତଡ଼ଂଡ଼ ବେସସମମା । ନି ନୁଲିଞ୍ଜ୍ ବାଗି କମତା ମୁକୁଲେତେ ସାତେତେ ମୁଇଞ୍ଜ୍ ଉପାୟ ଆସିକେ ଏରେ ଇଆନା ଯିସୁଆ ସାମୁରାବ ତେନାପେ ବିରି ଏରେ ଗାତାରେ ନେଗାତାଏ । “ଆପିଆ ଆପିଆ ଦିରେ ଏଚଲେଏଆଣ୍ଡ” (ଆଦିପୁସ୍ତକ ୪୫:୫) ।

“ରାଗତା ଲାଙ୍କା ରଏନାପେ ଆଉ କପଟରେ ସାତେପେ, ଆପେ ନିଜେତେ ଏଚଲେଏଆଣ୍ଡ, ଏରେ ମିଦିରେ ବାଗି କରମ କିକିପ୍‌ତେ ଗାତାଏକେ ।” (ଗୀତସଂହିତା ୩୭:୮) । “ରାଗ ସୁଗାଇ ଟକପ୍ ଆଉ କପଟ ତେଗାନ୍, ନଇଆ ତେଗାନ୍ ବଡ଼େରେ । ଏଲେ ଇଂସା ଆଗିଲାତା ଆଡ଼ି ତଜନ୍‌ଡେ ?” (ହିତୋପଦେଶ ୨୭:୪) । “ରାଗ କିକିପ୍‌ତେ ଆପିଆ ଆତାମାରେ ଆଚଞ୍ଚଲରମେ । ଏତା ମୁରକ ଲୁକକା ମନରେ ରାଗ ବାସାରେ । (ଉପଦେଶକ ୭:୯, ୧୧-୧୨) । “ରାଗ, ଚଲେରମ୍‌ଶେ, ଇଂସା, ନିନ୍ଦା, ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜଣ୍ଡ ବାଗିଗାତା ତମରତା ସାତେପେ” (କଲସୀୟ ୩:୮) ।

ସୁଗେଇ ବେତହଂତେ ଲୁକ ବାଗି କମ କିକିବା ଦିରେ ନାଲେ ମୁଣ୍ଡୁସ ଅବଂଗଜ୍ଜତେ ମଦ ଉର୍କିକି । “ଏଲେ ଆରାକା ମଦରେ କକର ବାବୁହଂଆ ଗରଳ ଆଉ କାଳ ବାବୁହଂ ତେଗାନ୍ ସୁଗେଇ ବିଷ” (୨ବିବରଣି ୩୨:୩୩) । ତୁ ଲୁକକା ମନଆ ପାପ ପୁରି ଆନ୍ଦଜ ଆସିକେ, ଆରକି ସୁଦ ଗଗ୍ତେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଚଞ୍ଚଲେରେକି । ଏଲେ ନିଞ୍ଜା ଦିରେ ଇସର ସୁଦ ଗତେ । ଯିସୁ ଗାମକେ, “ଆପେଆ ସାଇ ବାଇ ଲୁକକିତେ ନିଜ ଆତାମା ତେଗାନ୍ ତିଅ ବୁଜିପେ । ଆପେଆ ସୁତୁରୁତେଜ ତିଅ ବୁଜିପେ । ଯଦି ନିଞ୍ଜା ନିଞ୍ଜା ଦୁସି ଲୁକକିତେ କେମା ନିକିବେ, ତାଲେ ଇସର ନିଞ୍ଜା ପାପ ସମୁଦାଏ କେମା କିମିବେ ବୁଲି ଗାତାଏସେକେ । ଜିଦି କିପକେ ଲୁକ ଆଉ କୁଡିଆ ଲୁକକିତେ ଇସର ଆଲକେଜେନା (ଇସର ଇସାରତେ) । ଯୁଦ ଆଉ ଇଞ୍ଜାମ୍ କିକିପତେ ଇତା ମନତା ଆବିରାଏପେ । ସବୁଦିନ ସାନ୍ତି ମନତେ ରଏରେମେ ।

(୬) ବାବୁହଂ— ଇସର ଆଉ ମୁଣ୍ଡୁସ ବିତିରେ ଯୁ ବୁହୁ ଆଉ ଉତାବସା ଆସିଆନା, ଏରେମିୟିରେତେ ବାବୁହଂ ବାକାଳିତେ ରଏନମାନ୍କିଆ, ଆଦମ ଆଉ ଅବାତେ ବାବୁହଂତେ ବଣ୍ଡେସେର । ଅବାତେ ବାମାଣାଅ ଜ ଏରେ ଇସରଆ ତୁଲଂ ବହୁଆସିଆଜ୍ଜୁ ବାବୁହଂତେ ସାଡାଅ । କୁବା କଏଲଂତ ଲୁସିପର ଆଦମ ଅବାକିଆ ଇସରଆ ତୁଲଂ ନିମୁଲ ଜଳାତେ ସଏ ଆରିମାନା । ମୁଲକଆ ଆରାକା ଅଜ୍ଜ କୟ ଏତେ ଇଂସା କିବ । ଇନି ଇଂସା ମୁଣ୍ଡୁସଆ ମନରା ତୁରାନ୍ଦଜ ଅଲଗା ମୁଣ୍ଡୁସଆ ସାନ୍ତିରତେ ଅବଂଗଜ୍ଜକେ । “ଇଂସା ତୁଳିତା ପାତାଳ ତେଗାନ୍ ଟାଣ” (ପରମଗୀତ ୮:୬) । ଏରାଦିରେ ମୁଣ୍ଡୁସଆ ବାଗି ଚିଡ଼ା ଆରିଆନ୍ଦଜ ମୁଣ୍ଡୁସ ତେଜ୍ଜକେ, ସୁଗାଇ କାନିଆ ଉନ୍ଦିକିକି ଲୁକକା ବିତିରେ, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିତ ସୁଗାଇ ଜଏରେ । ଦୁକ ଆଉ ଇପ୍ସାର, ବେପାର ଆଉ ଜୀବନଆ ଅଦକତା ସମୟରେ ବି ଏରେନୁଲିଞ୍ଜିତ ଇରେ । ନୁଲିଞ୍ଜିତକି, କିଷ୍ଟିଆନ୍ ଲୁକକି ଆଉ ଇସରଆ ଗାତା ଆବସବକିକି ଲୁକକିଜ ନିଇଂସାତା ରକ୍ୟା ଆଜ୍ଜୁଇରିକି । ଅଦକ ଲୁକକି ଅଲଗା ଲୁକଆ ଜିନିସରକିତେ ଜୟକିଜ ଇଂସାରେ ଲାଲାଜା ତେଗାନ୍ ଇଂସା କିପକିକି । ଏତା କିଷ୍ଟିଆନ୍ ଲୁକକି ସଦାବେଲେ ଜାଗେସେନାପେ ।

(୭) ତୁକୁର- ତୁକୁର ଲଟବ୍ ଜିମ୍ବେ । ଲୁବ ଆଉ ଦନ ଲୁବ ପାପ ନି ଚାପାରା ତୁକୁରତେତେ ବୁଜାଏକେ, ଯା ସମୁଦାଏ ବାଗି ଜିନିସରେ ମୁଲରଜରେ ତୁକୁର । (୧ତିମତୀ ୬:୧୦) । ଆପେରିକା କୁବା ଦେସଆ କଙ୍ଗୁ ବୁଲି ନାଆଁରେ ତୁକୁରକି ଆରକି ତୁବ୍‌ଡିରି ଜିଜିମ୍ ଜିଜିମ୍ ଇତିବ୍‌ଡକି କାଟିକେ ଆଉ ଅତତା ଗଜକିକି । ଲୁବି କୁଣ୍ଡି ଲୁକ ଦିନମିଞ୍ଜି ସୁରୁକା ଗରିବ ଲୁକକିତେ ସାକାଏତେ ମନ ଆକିବ୍‌କିକି । ଏଲେ ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜି ନାଲେ ମିଚରେ ଇନି ମୁଲକଆ ସୁଗାଇ ଦନ ଆବୁଲୁଗତେ ଚେସେଟା କିପକେ । ଏରେ ଦନରେତେ ତିଅ ଆଉ କଳଙ୍କି ଜିମ୍ବେ । ଯିସୁ ନିଜେ ଗାମ୍‌ସେର, “ଯୁଆତେ ଦନରେତେ ତିଅ ଆଉ କଳଙ୍କି ଜିମ୍ବେ, ପୁଣି ତୁରକି ଗଗ୍‌ଡେକି, ନୁଲିଞ୍ଜିତ ମୁଲକଆତେ ଆପେ ଆପିଆ ଆପିଆ ଦିରେ ଦନ ଏଆବୁଲୁଗାନ୍‌ଣ୍ଡ । ନାଲେ କୁଆତେ ଦନରେ ତିଅ ଆଉ କଳଙ୍କି ଆଜିମ୍ବେ ଆଉ ତୁରକି ଆଗଗ୍‌ଡେକି ଇନିନୁଲିଞ୍ଜିତ ସରଗଆତେ ଆପେ ଆପିଆ ଦିରେ ଦନ ଆବୁଲୁଂଡଂପେ, ଏତା ଯୁଆ ଆପିଆ ଦନ, ଏରାତେ ଆପିଆ ମନ” (ମାଥୁର ୬:୧୯-୨୧) । ସୁନା, ରୂପା, ସୁଗାଇ ଦର ଏଗେର୍ ଆଉ କତେଆ ଦିରେ ଲୁବ ଜିବଜ ଆକନ୍, ଆରା କୁଗୁମ୍‌ଲି ସମଦାଏ ଗଜକି (ଯିହୋଶୁୟ:୭ପର୍ବ) । ପରବୁ ଯିସୁଆ ମିନର୍ ଚାଲା, ଯାଆରା ନାଆଁର ଇରେ ଇସ୍‌ରିୟୋର୍ ଯିଉଦା । ଆର ଟାଙ୍କା ଲୁବେରେ ଯିସୁତେ ରାଜା ଚାଲାରା ସାମୁରାକାତେ ଅସବ୍‌ସେର ।

ଆଉ ଆର ନିଜେ ଇଗର୍‌ଡମାନ୍‌ଜ ଗଜ । ଟାଙ୍କା ପଇସା ନାଲେ ଦନ ସମ୍ପତି ବାଗିଜ୍‌ଜେନା, ଏଲେନାନ୍‌ନା ଲାଳସା ମୁଣ୍ଡସତେ ଗଗଜ ଗଟାଂଡେ ଗଜେ । ବିରି ବିରି ଜାତି ଲୁକକି ଆଉ ଅଜାର ଅଜାର କାମ୍‌ଲକ୍, କୁଆଙ୍‌ଡାଏକି ବାଜି ସସବାନ୍‌କିଜ ସୁଗାଇ ଟାଙ୍କା କୁକୁଜତେ ମନ କିପକି । ଏଲେ ଆରକି ପାଇଟି ଆକିବକିଜ ଦନି ଇତେ ମନ କିବକିଜ ସୁଗାଇ ଲୁକକି ତୁରମ୍‌ଡେକି, ମୁଣ୍ଡସ ତେଜକିକି ଆଉ ନିଜେ ଇଗର୍‌ଡମ୍‌ଣ୍ଡେକି, ଦନ ଲୁବ ଆଉ ଲୁବଆ ସୁଗାଇଜଳା ଆସିକିକି । ଆରକି ଇରିକି ବଲୁଆ ରାଜାକିତେ ଆଉ ଦରମା ତେଗାନ୍ ବିରି ବିରି ସଂସ୍ତାକ । ପରବୁ ଯିସୁ ଗାମ୍‌କେ,

“ଉତ୍ପିଆରି ଇନାପେ, ସମୁଦାଏ ବାରଜାତି ଲୁବତା ଲୁବତା ନିଜେ ନିଜେତେ ଲାଙ୍କା ରଏନାପେ । ଏତା ମିନଗ୍ ଲୁକଆ ଜିବନ ଆରା ଦନ ସମ୍ପତିତେ ସୁଗାଲ ଆସାରଏଜେନା” (ଲୁକ ୧୨:୧୫) । ମିନଗ୍ ଦନି ଲୁକଆ ଆଗର ନାନ୍ଦ ଲେକା ଇଥାନା । “ମିନଗ୍ ଦନି ଲୁକରା ବିଲରାତେ ସୁଗାଲ ବୁଆ କୁଇଥାନା । ଏସାଦିରେ ଆର ମନେ ମନେ ବେଚାରଥାନ୍ଦ ବିରି ଗାମ, ଆଞ୍ଜିବିରି କିବେ ? ଏତା ଆଞ୍ଜା ବୁଆ ଚୁଲ୍ଲାଏନା ବିରି, ଉନୁନା ଦିରେ ଆଲୁଡ଼ା ଜାଗା ଜତେ । ପୁଣି ଆର ଗାମ, ଇନି କିବେ, ଆଞ୍ଜା ଇଞ୍ଜା ସମୁଦାଏ ରାଜେଜ ମାଟା ମାଟାର ଇଞ୍ଜା ବନାଏନା । ଆଉ ଏରେ ସମୁଦାଏ ଇଞ୍ଜାରାତେ ଆଞ୍ଜା ବୁଆ ଆଉ ଜିନିସ ସମୁଦାଏ ଚୁଲ୍ଲାଏ ବିରି ଉନା । ଆଉ ଆଞ୍ଜା ଜିବନଞ୍ଜତେ ଗାମେ, ଏ ଜୀବନ, ସୁଗାଲ ବରସଥା ଦିରେ ଆମା ସୁଗାଲ ଉଚୁରାଦିରେ ତଣ ଆଉ ବୁଆ ସୁଗାଲ ଚୁମୁଲତାର ଆସିକେ, ଆମ୍ଝିରାଏନା, ତଣଉରେ, କୁସି କିମା, ଏଲେ ଇସର ଆରତେ ଗାମ, ଏ ଉଚୁଦି, ମିସିଞ୍ଜି ଏନ୍ଦାରେତେ ଆମା ଜିବନ ଆମାତା ଗଗକ୍ ମିନା । ଏରାଦିରେ ଆମ୍ଝା ଯା ଯା ଦନ, ଜିନିସ, ମାବୁଲୁକ୍ସେରେ, ଏରେ ସମୁଦାଏ ଆଡିଆ ମିନା ? ଯିଏ ନିଜଆ ଦିରେ ଦନ ଆବୁଲୁକ୍ତେ, ଏଲେ ଇସରଆ ବିସୟରେ ଦନି ଜେନା, ଆରତେ ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜି ଦସା ଇରେ” (ଲୁକ ୧୨:୧୬-୨୧) । “ଆଉ ମୁଣ୍ଡସ ଯଦି ଇନି ସମୁଦାଏ ମୁଲକ ଲାବ କିବାନ୍ଦଜ ଆର ଗଜକେ । ତା’ଲେ ଆରା ବିରି ଲାବ ଇଥାନା ? (ମାର୍କ ୮:୩୬) । “ବିରି ଜିମେ, ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିତ ଏବାଲେଅଜ ଆପିଆ ଜିବନଦିରେ, ନାଲେ ବିରି ଆଣ୍ଡିଞ୍ଜା, ନୁଲିଞ୍ଜିତ ଏବାଲେଅଜ ଆପିଆ ଇପିଆ ଦିରେ ଚିନ୍ତା ଇପିବର ଆପେ ଯିସୁଆ ରାଜ ତଗରାଏନାପେ, ଆଉ ଇନି ସମୁଦାଏ ବିସୟ ଆପେତେ ତିମିଞ୍ଜେ । ଏତା ଯୁଆ ଆପିଆ ଦନ, ଏରାତେ ଆପିଆ ମନ” (ଲୁକ ୧୨:୨୨-୩୪) ।

(୮) କୁବାକଏଲଡ଼- କୁବା କଏଲଡ଼ ଇରେ ନିଜେ ମିଚୁଆ । ଆର ସମୁଦାଏ ମିଚୁଆକା ଅବାର । ଆର ମୁଣ୍ଡସଥା ମନତେ ବାସାଆନ୍ଦଜ, ମୁଣ୍ଡସତେ ପାପ କିକିପ୍ତେ ଗାତାଏକେ । ଯିସୁ ଗାମ୍ଝେ, ଆପେ ଆପିଆ କୁବାକଏଲଡ଼ ଅବାପେଆତା

ଏଥାରିସେରେ । ଆଉ ଆପେ ଅବାପେଆ ବାଗି କମର କିକିପ୍ତେ ଆପିଆ ଇତା । ଆର ଅନୁକୁଳତାସୁନ୍ ମୁଣ୍ଡୁସ ତେଜ୍‌କେ । ଆରା ସାମୁରାତେ ସୁତୁ କୁରିଞ୍ଜି ଗାତା ଆରଏରେ । ଏରା ଆରା ସାମୁରା ସତ ଗାତା ଜତେ । ଯେତେବେଳେ ଆର ମିତ ଗାତାଏକେ । ଏତା ଆର ମିତୁଆକା ଅବାର’ (ଯୋହନ ୮:୪୪) । ଏପେଇ ମିତ ଗାତା କୁବା ମିତ ଗାତା ତେଗାନ୍ ବାଗି । ଲେକେଆ ବଳତେ, ଗାଜାମା ବଳତେ ଆଉ କମଆ ବଳତେ ମିତ ଗାତା ଗାତାଏ ଇରେ । କୁପୁଟିଆ କିଜମିତୁଆକି, ଏତେ ଆରକି ଯା ଜେନା ତା’ କିପ୍‌କିକି । ଇସର ମିତ ଗାତା ଗାତାଏ ଆରିମ୍‌ଶ୍ରେ, ଏତେ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ଲୁକକିଜି ମିତ ଆଗାତାଏକିକି (ତିତସ ୧:୨) । “ଇସରଆ ତୁଲ୍ ନିଞ୍ଜା ଏକାମନ ଆସିକେ, ନି ନେଗାମଜ ଯଦି ଏୟାରତେ ବାଗି କମ ନିକିବ୍‌କେ, ତା’ଲେ ନିଞ୍ଜି ମିତୁଆ । ଆଉ ସତ ଗାତା ମା ନେଗାତାଏକେ” (୧ଯୋହନ ୧:୬) । “ସେଲକ୍‌କି, ରାଉଲିଆକି, ତେଣ୍ଡାକକି, ମୁଣ୍ଡୁସ କାନତେଇ ଲୁକକି, ପୁତୁଲାଇଜା କାନକିପ୍ ଲୁକ, ଜାଲୁଆ ଲୁକ, ମିତୁଆ ଲୁକ, ଯେତେକ ବାଗି କମ କିପ୍‌କିକି ଲୁକରିକି ବାଏତେ ରମଏନାକି” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୫) । “ଇସର ମିତ ଗାତାଏକେକି ଲୁକକିତେ ଆଉ ମିତୁଆକିତେ ଇସାର୍‌ତେ” (ହିତୋପଦେଶ ୬:୧୬-୧୯) ।

(୯) କୁମୁଞ୍ଜିତାର୍— କୁମୁଞ୍ଜିତାର୍ ମୁଣ୍ଡୁସଆ ମନଆ ମୁଇଣ୍ଡୁ ତେତାଏକେ ତିନ । ନି ତାପାରା କୁମୁଞ୍ଜିତାର୍ ବାଗି କମ କିପ୍‌ସେକେ, ଏତେ କଳକି ସପ୍‌ସେକେ । ଆଉ ସଦାବେଳେ ପାପ କିପ୍‌କେ ଏତେ ଅୟ ଇସେରେ । ଏତେ ଗଜ୍‌କେ ତେଗାନ୍ ଇସେରେ । ନିଜଆ କମ କିକିପ୍‌ତେ ସଦାବେଳେ ଡିରି କିକିପ୍‌ତେ ଆର ତେତନା ବଳର ଆରେସେରେ । ଇନି ତେତନାରେ ତରତରମିଞ୍ଜି ସାନ୍ତି ଆସିକେ । ଆଉ ତରମିଞ୍ଜି ଆଉ କଲେର ଆରଏରେ । ଆର ଦୁସିତେ କେମା ଡିଞ୍ଜିକେ ଆଉ ଦୁସି କିକିପ୍ ଜେନା ଲୁକତେ ଦୁସି କିପ୍‌କେ । ଇନି ତାତ ଲୁଆ ତେଗାନ୍ ଲପ୍‌ସେକେ । ଏରାଦିରେ ସମୁଦାଏ ବୁଦିତେ ବାଶାଏସେରେ । “କଏଲଡ୍ ଆଉ ବୁତକା ଗାତାରକିତେ ମନ ଡିଞ୍ଜିକେ । ଆଉ ଏରେ କମ କିବେ, ନିକମକିବେ ଗାମଜ ମିତ ଗାତାଏକେ । ଆଉ ବିସାସତା ଲାଙ୍କାବ ତୁଡ୍‌ସେକେ” (୧ତୀମଥୁ ୪:୧-୨) ।

(୧୦) ଅମର- ଇସରଥା ଅମରତ, ମୁଣ୍ଡସଥା ମନରା ସମୁଦାଏ ବିସୟ ଜଜଏ ରିମ୍ଝେ । ଇସରଥା ଲାଲାଜ୍ ଅମରତ ସାମୁରାତେ କିଚି ଲଲର ଆରିମ୍ଝେ ଏତେ ଆର ମୁଣ୍ଡସଥା ମନଥା ସମୁଦାଏ କଳେ ଚିନ୍ତା ଆଉ ପାପ କଂକେ ଆଉ ଜଏକେ । ସୁଗାଲ ଏନ୍ଦାରତେ, ଲୁଚି ବଶତେ, ଜୁଲୁହଂ ଗାତରତେ ଜମିତି ଜାଗାତେ ଇରେମେନା ବିତେ, ଆପେ ଯଦି ବାଗି କମ କିକିପ୍ତେ, ଏଲେବି ଇସର ଏରେ ପାପ ଇକିବଜବି ଜମଏ । (ତମର ଯିମିତି ମନଥା ଅବସତା ଆବିରାଏକେ, ଏରେନୁଲିଞ୍ଜିତ ଇନି ଚାପାରା ଆସିକେୟୁ ଅମର ଜ ମନଥା ଗାତା ଆବ୍ଜଏକେ ।)

(୧୧) ଲାଲାଜ୍ଆଏଲାହ୍- ମୁଣ୍ଡସଥା ମନଥା ବେକାମିଞ୍ଜି ଏଷ୍ଟେଟେକ୍ତ ଲାଲାଜ୍ ଆଏଲାହ୍ ଆସିକେ । ପାପି ମୁଣ୍ଡସଥା ଦିରେ ଇସର ସୁଗାଲ ତିଅ କୁଇରେ । ଇସର ପାପତେ ଇସାରତେ । ଏଲେ ପାପିତେ ତିଅ କୁଇରେ ଏତେ ଆର ପାପି ଗଜଜ କୁସି ଆଇରେ । ଏଲେ ଆର ଯିମିତି ପାପତା ପେମେରେ ଆଉ ବମଞ୍ଚେ ଏରେ ଆର ଇତା କିପ୍ତେ । ମିନଗ୍ ପାପି ମନ ବଦଳାଅ ସରଗ ସୁଗାଲ କୁସି ମିନା । ଏଷ୍ଟେଜ୍ ଆଏଲାହ୍ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟଥା ଇଞ୍ଜାମ୍ । ଇସରଥା ମେଣ୍ଡା କନହ୍ ଯୁ ମୁଲକଥା ପାପ ତିଞ୍ଜିତାରଜଗକେ ।

(୧୨) ଇସରଥା କବରଥା- ନି କବରଥାର ଇସରଥା ନିମୁଲ ବଇତେ ବୁଜାଏକେ । କୁବା କଏଲାହ୍ ଆବ୍ତା ଜିଂକେ ଲୁକକିତେ ଆଉ ପାପଥା ଅଲଗ୍ସେରେକି ଲୁକକିତେ ଜୁଆଜ୍ତାଏ, କାମୁଲ୍କା ତୁଲଂ ଗାତାଏତେ ତିଅ ବୁଜିକେ । ଯିମିତି ଆରକି ପାପ ସାମାତେକି ଆଉ ଇସରଥା ମେସାର୍, ସୁଗାଲ ତିଅରେ ଆରାକା ମନରତେ ତୁମୁଇନା ।

(୧୩) କୁକୁତାଏ କଡେର୍- କୁକୁତାଏ କଡେର୍ତେ ନିମୁଲ ଆତାମାରା ଚିନ । ଯୁ ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜି ଆତାମା ମୁଣ୍ଡସତେ ପାପ ଦରମା ଆଉ ବିଚାର ବିସୟରେ ଆପ୍ତେତାଏକେ ନି ଚାପାରା ନିମୁଲ ଆତାମା ମୁଣ୍ଡସଥା ମନଥା ବାଏଥା ଆସିକେ । ଏତା ପାପ ଏସେରେ ମନତେ ଆର ତୁତୁଇ ଆରିମ୍ଝେ ।

ଚାପା-୨

ଜନି ଚାପାରେ ଯଦି ଆପିଆ ମନପେଆ ଅବସତାତେ ଆବ୍‌ଜ୍ୟକେ । ତା'ଲେ ଜେଜେର୍ ଜେଜେର୍ ଯିସୁଆ ସାମୁରାତେ ନିଜଆ ମନପେରେ ଇଗେପେ । ତା'ଲେ ଇସରଆ ନିମୁଳ ମେସାର୍ ଆପିଆ ମନପେତେ ମେମେସାରେ । “ପରବୁ ଯିସୁଆ ସାମୁରାତେ ବିସାସ କିବେପେ । ଆଉ ଆପେ ମୁକୁଲେପେ ।” ଇସର ସଦାବେଳେ ଜାଗେସେରେ ଆର ଆପିଆ ମନପେତେ ବମଦଳାଏ । ନୁଆ ମନ ଆଉ ନୁଆ ଆତାମା ତିଡ଼ିଞ୍ଜେତେ ଗାତାଏସେକେ । ଏରେ ମିହିରେ ନି ଦିତିୟ ଚାପାରେ ତିଅ ଲେକା ଇସେରେ । ନି ଚାପାରା ମିନର୍ ମୁଣୁସଆ ମନଆ ବାଗି କରମ ସାତେତେ ଆରା ମନର ଇକ୍‌ସେକେ । ଯିଏ ଇସରତେ ତଗରାଏତେ ଅନୁକୁଳ କିପ୍‌କେ, ଇସରଆ କବରିଆର ଇସରଆ ନିମୁଳ ଅଲାର୍ ତେଗାନ୍ କଣ୍ଡା ସପ୍‌ସେରେ । “ଯା ବମସେତା ଆଉ କମ କିପ୍‌କେ, ପୁଣି ଦିଆଡଳ ଦାର ଆସିକେ ଆଲିଚା ତାକୁରି ସୁଗାଲ ଦାର । ଆଉ ଜିବନ, ଆତାମା, ସିର ଆଉ ଆତଆ ମଞ୍ଜରେ ଯାକଲ୍ ବେଦେକେ । ମନଆ ଚିତ୍ରା ଆଉ ବାବନାତେ ଏରେ ନିମୁଳ ବଇଆ ତେଗାନ୍ ଆଲିଚାରେ ବିଚାରେ କିପ୍‌କେ” (ଏବ୍ରି ୪:୧୧) । ଇସରଆ ନିମୁଳ ବଇଆ ଗାତା ଆରତେ ମନେ ଅବଳପକେ ୟୁ, “ପାପଆ ଦରମାରେ ଇରେ ଗଗଲ୍ (ରୋମୀୟ ୬ : ୨୩) । ଆଉ ମୁଣୁସକା ଦିରେ ଯିମିତି ତରମିଞ୍ଜି ଗଗଲ୍ ଆସିକେ । ତା'ପରେ ବିଚାର କିକିପ୍‌ତେ ଆସିକେ” (ଏବ୍ରି ୯:୨୭) । ବିଚାର ଅତତା ପାପି ଆଉ ଅବିସାସି ଲୁକକି ଲାଲାଲ୍ ଆଉ ବାରଦ ଲାଗେରେ ସମଦ୍ରତେ ଜାଗା କୁମୁଇନାକି ।

ଇସରଆ କବରିଆ ତିବିରି ଇତିରତା ମୁଲ୍‌ଖ ମୁଣୁସଆ ବକବ୍‌ତ ସପ୍‌ସେକେ । ମୁଣୁସ ୟୁ ଗମଜେ ଏରେ ପାପିତେ ମନେ ଅବଳକେ । ୟୁ ଇଣିତେ ନିଞ୍ଜି ତିଅ ନିକୁଲରେ ଆରାଦିରେ କତେ ନିକୁଗାଏକେ । ଯିଏତେ ତିଅତଣ ନିଡ଼ିଞ୍ଜି ଇତିବ୍‌ତ ନାବୁସୁକେ, ବିରି ବିରିକ ନାବସକାଏକେ, ଆରା ଇଚା, ମନ କୁର୍ଚିକ୍ ସାକ୍ତି କିକିପ୍‌ତେ ସୁଗାଲ ଚେସେଟା ନିକିପ୍‌କେ । ଏରେ ଇଣିରେ ଦିନମିଞ୍ଜି ଗମଜେ । ଆଉ ତିଅକି ଜିମିମେକି । ଏଲେ ଜିବନ ଆଉ ଆତାମା

2

ଇଣିତେ ସାତେୟ କିଆଜ ତୁମୁଡ଼କିଆ । ଆଉ ସବୁଦିନ ରମାଏନା, ବିଚାର ଗାଦିଆ ସାମୁରାତେ
 ଆର ତମାଜନା । ନି ଗାପାରା ନିଞ୍ଜ ନେଜଏକେଜ୍ଜ, ମୁଣ୍ଡସରେ ଇସରଥା ନିମୁଳ ବଇଥା
 ଗାତାତେ ମନ ଡିଡ଼ିଞ୍ଜିତେ ଅନୁକ୍ରମ କିପସେକେ । ଆଉ ଇସରଥା ଡିଅ କୁକୁଇତେ ନିଜଥା
 ମନ ଇକସେକେ, ନିମୁଳ ଆତାମା ଏନ୍ଦାର ଆଉ ପାପ କିପସେରେ ମନତେ ମେପସାର୍ତେ
 ଅନୁକ୍ରମ କିପସେକେ । ଇସରଥା ମେସାରତ୍ତ୍ ଏନ୍ଦାରତେ ଡିନଜଥାରା ମନ୍ଦିରବ ତୁଡ଼ଇରତେ ।
 ଇସରଥା ମେସାର୍ ତୁରାନ୍ଦଜ ଏନ୍ଦାରକର୍ ତୁମୁଡ଼େ । ପାପଥା ତେଗାନ୍ ବିରି ବିରି କୁକୁକିଜ
 ତୁଡ଼କିକି, ଇନି ଗାପାରା, ଜିମିତି ଆବ୍ଜଏଇସେରେ, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ଆପେ ଆପିଆ ମନ
 ପେତେ ଇସରତେ ତୁଡ଼ୁରତେ ଡିଞ୍ଜେପେ, ତାଲେ ଏନ୍ଦାରକର ଆଉ ଆରାକମ ସମୁଦାଏ
 ତୁମୁଡ଼େ । ଯିସୁଗାମକେ, “ଆଞ୍ଜ ମୁଲକଥା ମେସାର୍, ଯିଏ ଆଞ୍ଜା ତୁଲଡ଼ତେଷ୍ଟେ ଆର
 ଏନ୍ଦାରକତେ ଆବୁଲିକେ ଜେନା” (ଯୋହନ ୮:୧୨) । ଆପେ ଆପିଆ ମନପେଆ
 ଏନ୍ଦାରକରତେ ନିଜେ ଚେସେଷ୍ଟା ଇକିବଜ, ମା’ଇରିମତେ ଜେନା ରି; ନାଲେ ଆପିଆ ବୁଦି
 ଆଉ ମୁଣ୍ଡସକା ତୁବଡ଼ ଉପାୟବି ଏନ୍ଦାରକରତେ ଡିଡ଼ିଞ୍ଜି ଆରିମତେ ଜେନା । ସମୁଦାଏତା
 ଗଳ୍ ସଅଜମିନା, ଏରେ ମୁଲଣ୍ଡ ଉପାୟରେ ଯିସୁତେ ଆରା ମେସାରତତେ ମନତେ ତୁଡ଼ୁରତେ
 ନିଡ଼ିଞ୍ଜେ । ତାଲେ ପାପ ତେଗାନ୍ ଏନ୍ଦାରକରତେ ଏରେ ମେସାର୍ତେ ଡିମିନେ । ଏନ୍ଦାରକରତେ
 ଲେରାଡ଼ ଆଉ କୁମୁଇଞ୍ଜିଡାଗକି ନିଞ୍ଜିତେ କୁଟିକମେସାର ଡିଞ୍ଜିକିକି । ଏଲେ ବେଳ ଆରିଆନାଜ
 ଏନ୍ଦାରକର୍ ଆଉ ଲେରାଡ଼, କୁମୁଇଞ୍ଜିଡାଗକି ଓବାଇରମ୍‌ଶ୍ଟେକି । ଯିସୁ ଇରେ ଦରମା ଗାତା
 ବେଳା ଆର ଯିରୁସାଲାମ୍ ମନ୍ଦିରବ ଅନଜ ଜୟକୁ ଯୁ ଲୁକକି ଅଲେଜ, ମେଣ୍ଡା, କୁକୁଡାଏ
 କନ୍ଦେର ବାରଜାତି ଆବ୍‌ସା’ଡ଼ମାନ୍‌କି, ଆରକିତେ ଡିନ । ଆଉ ଗାକା ପଇସା ଉନ୍‌ଶ୍ଟିକିଏରେ
 ଚେବୁଲୁରେ ତମ ଆଉ ଗାମ, ଲେକା ଇସେରେ ନିଞ୍ଜା ଇଞ୍ଜା, ପାରାତନା ଇଞ୍ଜା ବୁଲି ଡକା
 ମିନା । ଏଲେ ଆପେ ଏରେ ଇଞ୍ଜାରେତେ ବୁର ଲାତା ଏବନାଏସେକେ (ମାଥୁ ୨୧:୧୩) ।
 ଆପିଆ ମନପେରେ ଇସରଥାଈଞ୍ଜା ଇତେ ନାଲେ ମନ୍ଦିର ଇତେ ବନାଏ ଇସେରେ । ଆର
 ଏରାତେ ବାମାସାନା ବିରି ଆରତେ ସାକ୍ତି, ମେସାର୍, ସୁଗାଲ କୁସି, ସୁଗାଲ ଡିଅର କୁକୁଇତେ
 ଚାଏକେ ଯିସୁ ଉଡେଇ ନିଞ୍ଜା ପାପ କିକିପତେ ଡେଜାନ୍ ଜେନା । ଏଲେ ପାପଥା ବଳତା
 ମୁକୁଲାଏତେ ଡେନ୍‌ଚେର । “ଏତା କନନ୍ ଯଦି ଆପେତେ ମୁମୁକୁଲାଏ ତା’ଲେ ଆପେ
 ଇମୁକୁଲେ” (ଯୋହନ ୮: ୩୬) ।

ଚାପା-୩

ଇନି ମୁଇଶ୍ଚ ପାପ ସାତେସେକେ ମୁଶୁସଥା ମନରା ଚାପା । ଆର ଏକଳଂ ଆରା ପାପଥା କସଟ ଆଉ ବେତଂସେରେ ଏରେ ବିସୟରେ ବୁଜିଥା ଯାଦିରେ ଯିସୁ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଜିବନ ଡିଞ୍ଜିଚେର, ଇସରଥା ନିମୁଳ ବଇଥା ଲେକା ଇସେରେ । ଚକି କୁଣ୍ଡ ବିସୟରେ ଇସରଥା କବରିଆର ଆରା ସାମୁରା ଆବ୍‌ଜଏକେ, ଆଉ ଗାତାଏ ନିଞ୍ଜକେ । ଆରା ପାପର ଜୟଜ ସୁଗାଇ ଦୁକ କିପକେ । ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟଥା ଆବ୍‌ଜଏ ଇସେରେ, ଇସରଥା ସୁଗେଇ ତିଅ ବୁଜିକେ ଗାତା ଚିତ୍ତା କିକିପ୍ କିକିପ୍ ଆରା ମନ (ତିଅ ବୁଜିକେ) ସୁଗେଇ ବାଉଲିଆନା । ଆର ବୁଜିରିମାନକୁ ଇସରଥା କନନ୍‌ଶ୍ଚ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟ ଆରା ପାପର ବାର ତିଞ୍ଜିତ୍ତାର୍‌ତେ ମୁଲକବ ତେନ୍‌ଚେର । ଚକି କୁଣ୍ଡ ଆଲିତ୍‌ତେ ନିଜଥା ଜିବନ ଡିଞ୍ଜିଜ ଆରତେ ପାପତା ମୁକୁଳାଏତେ ମନ କିପସେର । ପରବୁ ଯିସୁତେ ଚାବୁକୁବ ଆବୁଜ ଇସେରାନ୍ । ଲୁଥା କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ, ଆରା ବକବ୍‌ତାତେ ଉକୁର ଇସେରାନ୍ । କୁବା କୁବା ଲୁଥା ଆରା ଇତିରାତେ ଆଉ ପାଦରାତେ ମାରେଇସେରାନ୍ । ଯିସୁ ନିଞ୍ଜା ପାପଆଦିରେ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଜିବନ ଡିଞ୍ଜିଚେର ।

ଇନି ସମୁଦାଏ ଜିନିସ ଏରେ ପାପ ସାତେସେକେ ଲୁକଥା ସାମୁରାତେ ତିଅର ଗାତାଏ ଇନିଞ୍ଜିଚେରେ । ଆଉ ଆରା ଜିବନଥା ମନର ବଦୁଲେସେରେ । ଦରପଣତେ ଯିମିତି ଲୁକକି ନିଜଥା ଇଣିରକି ଜୟରମ୍‌ଣ୍ଡିକି । ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିତ ଆର ଇସରଥା ନିମୁଳ ଗାତା ତେଗାନ୍ ଦରପଣତେ ନିଜେତେ ଜଜଏ ରିମ୍‌ସେରେ । ଆର ଇସରଥା ସାମୁରାତା କିତି ଲାଙ୍କା ଦୁଢ଼ଜ ଆରା ଗାତାରତେ ଅମାନିଥା ଇସେରେ, ଏରେ ବୁଜି ରିମ୍‌ସେରେ । ଆରା ମନର ସୁଗାଇ ଦୁକ ଇଥାନା, ଜେକ୍‌ତା ଜେକ୍‌ତା ଇସରଥା ସାମୁରାତେ ନିଜଥା ମନ ଗାତାଅ ଆଉ ପାରାତନା କିବାନା । ଏତା ଯିସୁ ଆରା ସାମୁରବ ତେନ । “ଇସରଥା କନନ୍‌ଶ୍ଚ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟଥା ଇଞ୍ଜାମ୍‌ତ ନିଞ୍ଜା ସମୁଦାଏ ପାପତା ମୁକୁଳାଏକେ” (୧ଯୋହନ ୧:୭) ।

ଇନି ସତ ଗାତାରେ ଆର ଯେତେବେଳେ ବୁଝିଅ, ଏରେ ବେଳା ଇସରଥା ପ୍ରେମ (ସୁଗାଈଡିଅ) ଆଉ ସାନ୍ତି ଆରା ମନରାତେ ପୁରାୟ । “ସଦାପରରୁ ବାମାଗୁଡ଼ତା ମନଥା ସାମୁରବ ତେଣ୍ଡେ ଆଉ ବାମାଗୁଡ଼ତା ଲୁକକିତେ ମୁକୁଳାଏକି” (ଗୀତସଂହିତା ୩୪:୧୮) । ଆଉ ତରମିଞ୍ଜତା ଇସରଥା ନିମୁଳ ଅଲାର୍ ଗାମକେ, “ଯୁ ଲୁକ ଦୁକି, ମନ ବାଗୁଡ଼ସେରେ ଆଉ ନିଞ୍ଜା ନିମୁଳ ବଇତେ ବେତଂତେ, ଆରତେ ନିଞ୍ଜ ନେଜଏ” (ଯିଶାୟ ୬୬:୨) ।

ନିମୁଳ ଆତାମା ଆରା ଲୁତୁରତା ଯିସୁଆ ନିମୁଳବଇ ଗାତାଏକେ, କାୟୁଲକ୍ ନାଲେ କୁଆଙ୍ଗତାଏ, ସାଆସ କିବେପେ, ତାଲେ ଆପିଆ ପାପ କେମା ଇଆନା ।” ଇନି ଚାପାରା ଲୁକରେ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଆଉ ପରରୁ ଯିସୁଆ ଇଞ୍ଜାମତ୍ତେ ମନ କିକିପ୍ କିକିପ୍ ବିସାସ କିବୟୁ ଇନି ସମଦାଏ ଆରାଦିରେ ଇସେରେ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଆର ଆରାପାପ ଇଆନକ ଲୁଜିର୍ ଇସେରେ, ତୁଡ଼ଂସେକେ ବୁଲି ମନେ କିବ । ପରରୁ ଯିସୁ ନିଞ୍ଜା ବଦଳରେ ସମୁଦାଏ ଲୁଜିର୍ ଆଉ ଦୁକ ଗଗାନ୍ଦକ ତିଞ୍ଜିତ୍ତାରେକେ । “ଆର ନିଞ୍ଜା ଅଦରମ ଦିରେ କୁଣ୍ଡିଆ କାବାରା ଇଆନା, ନିଞ୍ଜା ଦୁସ ଦିରେ ଆର ଗୁଣ୍ଡ ଇଆନା । ଆଉ ସଦାପରରୁ ନିଞ୍ଜା ସମୁଦାଏ ଦୁସ ଆରା ସାମୁରା ଲଦେସେକେ” (ଯିଶାୟ ୫୩:୫-୬) ।

ନିମୁଳ ଆତାମା ଆଉ ଇସରଥା ସୁଗାଈ ତିଅତେ ଯୁ ଲୁକ ନିମୁଳ ମନ ଆରତେ ଅକ୍କ କିବ୍ତେ, ଆର ବିସାସରେ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଆଉ ଯିସୁତେ ଲଢ଼କ ରଏନା । “ଏତେ ଇସରଥା କନନ୍ଦ୍ ଯିସୁଆ ଇଞ୍ଜାମଣ୍ଡ ସମୁଦାଏ ପାପତା ଆରତେ ମୁକୁଳାଏସେକେ” (୧ୟୋହନ ୧:୭) ।

“ଯିଏ ଯଦି ଯିସୁଆ ସାମୁରାତେ ବିସାସ କିମିବେ ଆର ଆଗଜକେ ଜେନା । ଆଉ ଆର ଆଜେଲାଏକେ ଜିବନ କୁମୁଜନା” (ୟୋହନ ୩:୧୬) ।

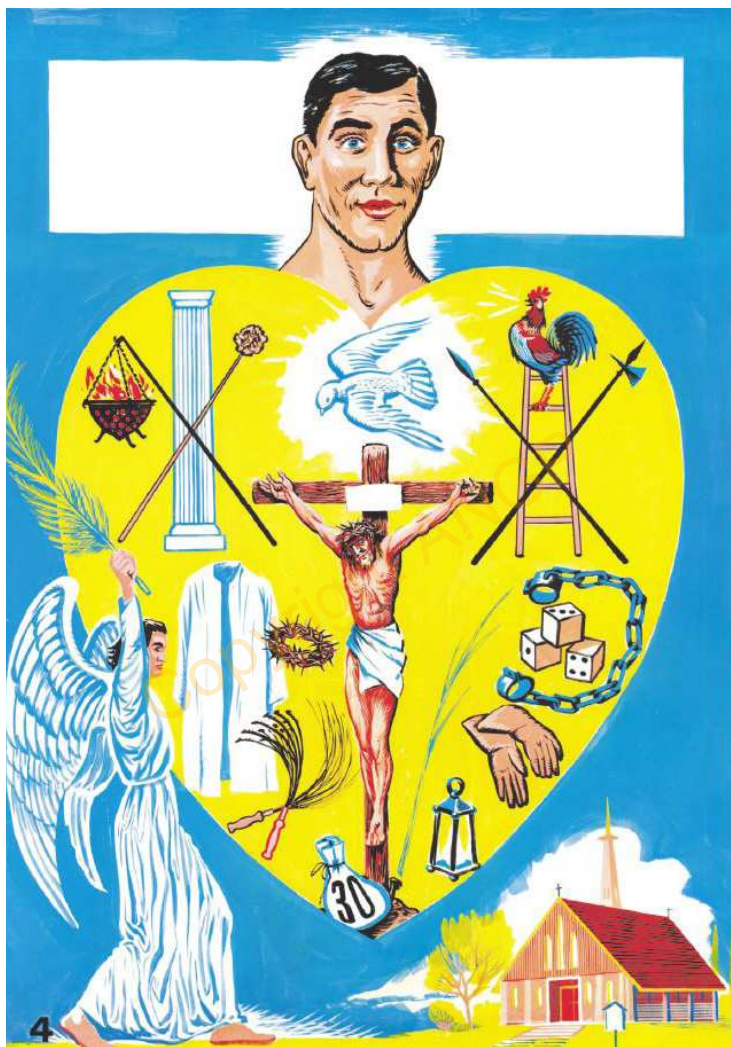
“ଏତା ଯିସୁଆ ଇଞ୍ଜାମ୍ ଦିରେ ନିମୁକୁଲେସେକେ, ସମୁଦାଏ ଦୁସତା ପାପ କେମା ନିକୁଈସେରେ” (ଏଫିସୀୟ ୧:୭) । ଇସରଥା ଦିରେ ନେବଞ୍ଚେଅଜ

ଆରା ସେବା କିକିପ୍ତେ ସୁଗାଈ ଇତା ଇସେରେ । ଏତା “ଆର ନିଞ୍ଜିତେ ଅନୁକୁଳ ସୁଗାଈ ତିଅ କୁଇନା ।” ମୁଲକତେଆଉ ମୁଲକଆ ଜିନିସତେ ତିଅ ଆକୁଇକିରି ଆର ଇସରତେ ଆଉ ଇସରଆ ସମୁଦାଏ ଜିନିସତେ ସୁଗାଈ ତିଅ କୁକୁଇତେ ଅନୁକୁଳ କିପ୍ତସେକେ । ଇନି ଚାପାରା ନି ଏକଳଂ ନେଜଏକେ, ଯୁ ବିରି ବିରି ପାପତେକ ବୁଜାଏକେ । ଜୁହୁକି ମୁଣୁସକା ମନରାତା ବାଏବ ତୁଢ଼କିକି । କୁବା କଏଲଢ଼ ଆରା ଉରୁଣା ବାସାରତେ ସାତେତେ ମନ ଜେନା । ଏତେ ଗଣତେ ଗଣତେ ଉରୁଲିବ ଲଢ଼କେ । ଯଦି ପେରେତେ ଆସା ଆସିକେ, ଏରାଦିରେ ପରକୁ ଯିସୁ ନିଞ୍ଜିତେ ଆପ୍ତେତାଏକେ । ଚେତାଅଜ ଗାମ୍ବେକେ, ଜାଗେନାପେ ବିରି ପାରାତନା କିମାପେ । ଆଉ କୁବା କଏଲଢ଼ତେ ତିନେପେ, ତାଲେ ଆର ସାତେଅଜ ତୁମୁଢ଼େ (ଯାକୁବ ୪:୭) ।

ଚାପା-୪

ଇନି ଚାପାରେ ମିନଗ୍ କିରିଷିଆନ୍‌ଆ ମନ ଚାପା । ଯୁ ନିଞ୍ଜି ମୁକୁଳାଏ ବାଲା ଆଉ ପରକୁ ଯିସୁ କିରିଷିଆ ଦିରେ ସାନ୍ତି କୁଇସେରେ ଆଉ ମୁକୁଳାଏସେକେ । “ଏକଳଂ ଆରା ଗରବଆ ବିସୟ ଯିସୁ କିରିଷିଆ ଚକି କୁଣ୍ଡ ଯା ଦିରେ ମୁଲକ ଆଉ ମୁଲକଆ ଦିରେ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଗଜ” (ଗାଲାତୀୟ ୬:୧୪) । “ପରକୁ ଯିସୁ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଜିବନ ତିଞ୍ଜିନିଞ୍ଜି ଯିମିତି ପାପଆ ଦିରେ ନେଗଜେଜ ଦରମଆ ଜିବନ କାଳ ନେକାଟେନା” (୧ପିତର ୨:୨୪) । କିରିଷିଆନ୍ ମୁଲକଆ ଦିରେ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଗଜକେ । ବାଇବଲଆ ନିଞ୍ଜା ଦିରେ ନି ଗାତା ତିତିଞ୍ଜି ଇସେରେ, “ଆତାମା ଦିରେ ବଞ୍ଚେପେ, ତା’ଲେ ଆପେ ଇଣିଆ ଇତା ଇପୁରାଅର” (ଗାଲାତୀୟ ୫:୧୬-୨୫) ।

ପରକୁ ଯିସୁଆ ଇଣିରତା କତେ କାଜକିଜ ଯୁ କୁଣ୍ଡତେ ଆରତେ ତର୍ଚେରକି, ଏରେ ଇନି ଚାପାରା ଆବ୍‌ଜଏ ଇସେରେ । ଯୁ ଚାକୁବ ଆରତେ ଯୁରୁ ଯାରା ପେଟେ ଇସେରାନ୍, ଏରେ ନାନ୍ ଆସିକେ । ଆର ନିଞ୍ଜା ପାପଦିରେ ମାତ ଜିମ୍ବେରଏତା, “ନିଞ୍ଜା ସାନ୍ତି ତେଗାନ୍ ସାସିତି ଆରା ସାମୁରା ଅଲଗାନା” (ଯିଶାଇୟ ୫୩:୫) ।

ଏରୋଦ ରାଜା ଆଉ ଆରା ଲୁକରକି ଯିସୁତେ ଇଂସା କିବକି । ତାରୁକୁବ ପେଟେଅକି, ସୁନା ମୁକୁଟ ବଦଳରେ, ଲୁଆ କଣ୍ଠା ମୁକୁଟ ଉକୁରକି ରାଜା ବାଡ଼ି ବଦଳରେ, ମୁଇଣ୍ଟ ନଳ ଆରତେ ଅସବକି । ଆଉ ଇସାକୁଗକି, ଆଣ୍ଟିମାନ୍ଦକି ବିରି ଗାମକି, “ଏ ଯିଉଦି ଲୁକକା ରାଜା କୁଆର୍ । ଆରକି ଆରାଜଣିରବ ପୁଣି ବୁଜୁତୁଢ଼ଂକି । ଏରେ ନଳରେବ ଆରା ବକବ୍ତେ ପେଟେତେ ଲାଗେ ଆନ୍ଦକି” (ମାଥୁ ୨୭:୨୯-୩୧) ।

ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିତ ନିଲଜ ଆଉ କସଟ ଡିଞ୍ଜିକିଜ ଆରତେ ଇସାକୁଗ୍ ଇସାକୁଗ୍ତା ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଅତାଜ୍ତେ ଗଗକି । ସୁଗେଇ କିରିଷ୍ଟିନ ଲୁକକି ପାରତନା ଇଞ୍ଜାତେ ପାରତନା କିବ୍ତେକି । ପ୍ରବୁବୋଜ ଉରକିକି, ଇସରଥା ଗିତ ଗିତଏକିକି ଆଉ କୁସି କିପ୍କିକି, ତତାପି ଆରାକା ବାଗି କରମଥା ଦିରେ ଇସରତେ ଦିନି ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଅତାଜ୍ତେକି । “ଆଞ୍ଜିତେ ପରବୁ ବୁଲି ଡାକେକି, ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଟ ସମଦାଏ ସରଗ ରାଜଜରବ ଆଡୁଇରେକି ଜେନା । ଏଲେ ଯିଏ ଆଞ୍ଜା ସରଗଥା ଅବାଞ୍ଜା ଇଚା ମାନେକେ, ଆର ତୁମୁଇନା” (ମାଥୁ ୭: ୨୧-୨୭) ।

ନି ଚାପାରା ଯିଉଦା ଟାଙ୍କା ଗୁମୁଣ୍ଟାଏତା ଟାଙ୍କାରଜ ଆବ୍ଜଏ ଇସେରେ ଆର କୁଡିଏ ଦସ ଟାଙ୍କା ପଇସାତେ ଲୁବ କିବଜ ଯିସୁତେ ଅସବ୍ସେର । ଏତା ଟାଙ୍କା ଲୁବ ଯିଉଦାତେ ବନ୍ଦି ଆଉ ଅନ୍ଦ କିପ୍ସେର । ସଇନିକ କିଜ ବାଡ଼ିତେ ଲାଲାଜ୍ ଲାଗାଏସେରାନ୍ଦକି ଆଉ ଯୁ ସିଜିଲବ ଆରତେ ଏନ୍ଦାଆ ଡର୍ତେରକି ଏରେଜ ନି ଚାପାରା ଜଏରେ । ପସା କେଲଥା ଗୁଟି ଆସିକେ । ପରବୁ ଯିସୁଥା କତେର ତାତାଜା ବେଲଥା ନଟେରିଆ ଡେଗାନ୍ କିପ୍ସେରାନ୍ଦକି । ବାଇବଲଥା ଲେକାଲନି ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଟ ଇସେରେ, ଆରକି ପୁରାଏ ସେରକି । “ଆରକି ଆରାକା ବିଡିରେ ଆଞ୍ଜା କତେ ତାତାଜ୍ତେକି । ଆଉ ଆରକି ଆଞ୍ଜା ଉତରିୟ କତେଥା ଦିରେ ତାତାଜ୍ତେକି” (ଗୀତସଂହିତା ୨୨:୧୮) । ଆରକି ଯିସୁଥା ସାମୁରାତା ସମୁଦାଏ ଜିନିସ ଗୁଟାଅକିଜ, ଆରତେ ସାତେଅକିଜ ତୁଢ଼କି । ଆଉ ଗାମ୍ସେରକି ଇନି ଲୁକରେତେ ନିଞ୍ଜା ଉପୁରେ ରାଜା କିକିପ୍ତେ ମା’ ନିଡିଞ୍ଜିକେ ଜେନା । ମୁଣ୍ଟୁସକି ଇସରଥାତା ଗିମା, ବେଲଥା-

କାରା ଆଉ ତିଅ ଜିନିଷ ବାରଜାତି କୁକୁରରେ ଇଚା କିପକିକି । ଏଲେ ଇସରରେ ଆରାକା ଉପୁରେ ରାଜା କିକିପୁରେ ଆଚାଏକେକି । କିତିଜଣକ ଦୁକ କସଟ ବଳରେ ସାକାଏତେ ଆରତେ ବିକଳରେ ଡାକେକି । “ସଇନିକକା (ପୁଲିସିକା) ବିତିରେ ବର୍ତାବ ଯିସୁଆ ପଞ୍ଜରା (ସିତିନ୍ତାତେ) ଇଣିରାତେ କେଞ୍ଚେଅ । ଆଉ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଇଞ୍ଜାମ ଆଉ ଡାଗ୍ ଆରିଆନା” (ଯୋହନ ୧୯:୩୪) ।

ସେଂକସ ଆସୁନ୍ତେର ଏରେବେକା ପିତର ଯିସୁତେ ତିନିତର ଆଞ୍ଜ କଂକଂ ଜେନା କୁଲି ଗାମ । ଏଲେ ଅତତା ଜେକ୍ତା ଜେକ୍ତା ବୁଜିଅ । ଆପେ ବିରି ନିମୁଳ ବାଇବଲ ଆଗାତାରେ ଆଉ କମରେ ଆରତେ (ଯିସୁତା) ଏମାନେକେ ମୁଣ୍ଡସକା ସାମୁରାକାତେ ଯିସୁତେ ମାନେତେ-ଇରିଆନ୍ନାଣ୍ଡ ? ଯିସୁ ଗାମ, “ଆଉ ଯିଏ ଲୁକକା ସାମୁରାକାତେ ଆଞ୍ଜତେ ମାମାନେ, ଆଞ୍ଜ ଆଞ୍ଜା ସରଗଥା ଅବାଞ୍ଜା ସାମୁରାତେ ଆରତେ ମାନେ । ଏରେ ଯିଏ ଯଦି ଲୁକକା ସାମୁରାକାତେ ଆଞ୍ଜତେ ଆମାନେକେ ଜେନା, ଆଞ୍ଜ ଆଞ୍ଜା ସରଗଥା ଅବାଞ୍ଜା ସାମୁରାତେ ଆରତେ ମା’ ମାନେକେ ଜେନା” (ମାଥୁ ୧୦:୩୨-୩୩) ।

ଯିସୁ ଆଉ ତରମିଞ୍ଜା ଗାମ, “ଆଉ ଯିଏ ଯଦି ଆରା ଚକି କୁଣ୍ଡ (କସଟ) ତିଞ୍ଜାତାରୁ ଆଞ୍ଜା ଉତୁଲି ଉତୁଲି ଆତାଜିଂକେ, ଆର ଆଞ୍ଜା ଚାଲା ଆଇରେ ଜେନା” (ମାଥୁ ୧୦:୩୮) । ଯୁ ଲୁକକି ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ତେଗାନ୍ ଏଗେରା ଆଲିଡ଼ଂତା ତତନ୍ତେରେ କି ଆରକି ବାଗ୍ୟବାନ୍ ।

“ଯିସୁ ବାସା କୁବା ପାଚେରି, ଆଞ୍ଜାଦିରେ କୁଣ୍ଡିଆକାବାରା,

“ଏରାତେ ଆଞ୍ଜତେ ଅଲରେ ।

ଇଞ୍ଜାମ୍ ଡାଗ୍ ସରତନରେ,

ଚାରିଆଡୁ ବଏକେ,

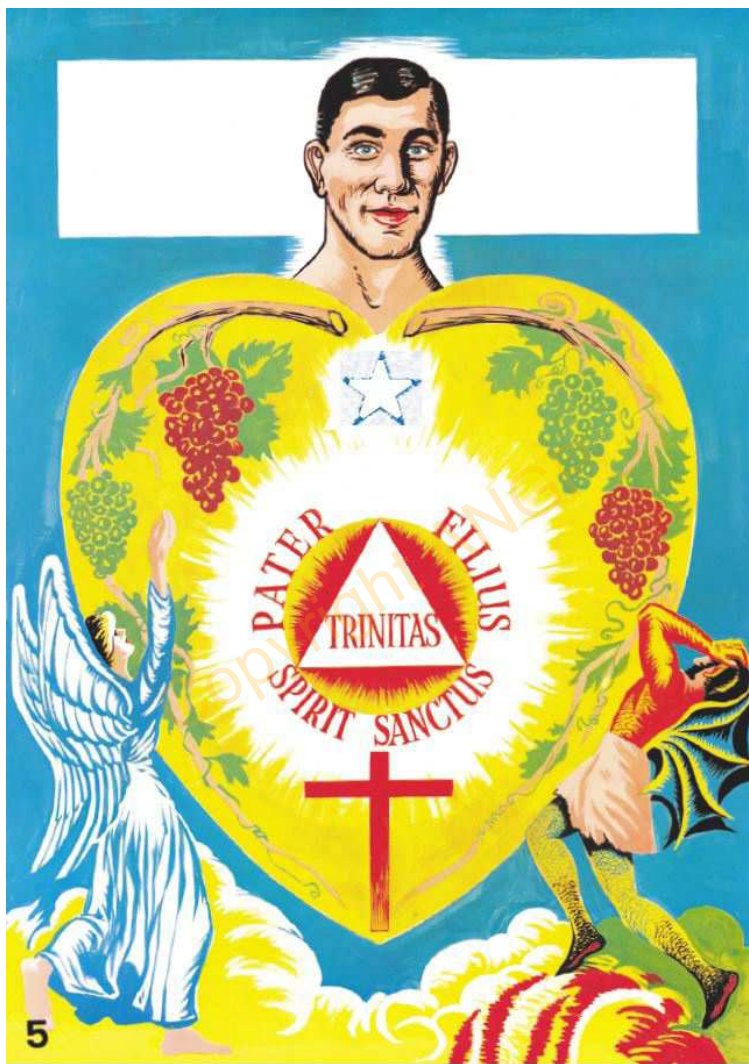
ଆଞ୍ଜା ସମୁଦାଏ ପାପ ଗୁଇକ୍ଦାଗେ,

ଆଞ୍ଜ ଇନା ନିମୁଳ ।”

ତାପା-୫

ଇନି ତାପାରେ ଇସରଥା ଆଜେଳାଏକେ ଦୟା ଯିସୁଆ ଇଞ୍ଜାମତ ଗୁରୁଦାଗ୍‌ସେକେ ଆଉ ନିମ୍ନ ଇସେରେ ମୁଣ୍ଡସଥା ମନଥା ଅବସତା । ଇନି ଲୁକରା ମନ ଏକଲଂ ଇସରଥା ମନ୍ଦିର ଇସେରେ । ଯୁଥାତେ ଅବାଞ୍ଜି ଇସର, କନନ୍‌ଷ୍ଟ ଯିସୁ ଆଉ ନିମ୍ନ ଆତାମା ବାସରେକି । ଏତା ଯିସୁ ଗାତାଏସେକେ, “ଯିଏ ଯଦି ଆଞ୍ଜିତେ ତିଅ କୁଇରେ ତା’ଲେ ଆର ଆଞ୍ଜା ନିମ୍ନ ବଇଥା ଗାତା ମାନେକେ । ପୁଣି ଆଞ୍ଜା ଅବାଞ୍ଜି ଆରତେ ତିଅ କୁମୁଇନା । ଆଉ ନିଞ୍ଜି ଆରା ସାମୁରବ ନନା ବିରି ନେବାସାନା” (ଯୋହନ ୧୪:୨୩) । “ଇସର ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଦିରେ ମୁଣ୍ଡସତେ ଆବ୍‌କମଣ୍ଡରକେ, ଆର ତିଅଜ (ସମ୍ମାନ) ବୁଜିକେ” (ଯୋହନ ୧୨:୨୭) । ଏକଲଂ ଇନି ଲୁକରା ମନ, ଇସରଥା ନିମ୍ନ ମନ୍ଦିର । ପାପଥା ଆଉ ଜାଗା ଜତେ । ସମୁଦାଏ ମିତୁଆକା ଅବାର କୁବା କଏଲଦ୍‌ଥା ଦିରେ ଡାଜିତଂମାନକି ଛୁତ୍ତକା ବଦଳରେ, ନିମ୍ନ ଆତାମା ଏରା ବାସାସେରେ ଯା ପାପଥା ବାସାରା ଆସିଥାନା ଏରେ ମନ ଏକଲଂ ତିଅ ସୁମୁସିଂଞ୍ଜା ଲାକୁ ଆଉ ବାକାଳି ଇସେରେ । ଏରା ନିମ୍ନ ଆତାମା ଲାକୁ ସମୁଦାଏ ଲାକୁଏସେକେ । ଏରେ ଲାକୁରିକି ଇରେ, କୁସି, ସାଡି, ପ୍ରେମ (ତିଅବୁଜିକେ), ସୁଗାଲ ଦିନ ସଇବା ବଳ, ପରଲୁକକିତେ ଉପକାର କିକିପ୍‌ତେ, ବିସାସି, ତିରି, ମୁଦୁର, ଆତାମାତେ ତିଅର ରରଏତେ, ଇସର ଆଉ ମୁଣ୍ଡସଥା ବିତିରେ ତିଅ ସମ୍ମାନ । “ତିଅ ସୁମୁସିଂ ଅକ୍ଟରଲାତା ତେଗାନ୍ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଲାକୁ ତାଲରେ ବଦଳେସେରେ । ଏରେମାନେ ଆର ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ସାମୁରା ଆସିକେ, ଆଉ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଆରା ସାମୁରା ଆସିକେ” (ଯୋହନ ୧୫:୧୭-୧୯) ।

ଆରା ଇଣିରା ନିମ୍ନ ଆତାମା ବାସା କିପ୍‌ସେରେ । ଆଉ ଆର ନିମ୍ନ ଇଆନ୍‌ଜ ଉରୁଣା ମୁଣ୍ଡସତେ ଚକି କୁଷ୍ଟେ ଅଡ଼ାଜଜ ସମୁଦାଏ ଇଣିଆ ଇତା ଉପୁରେ ଯେତେବଳ ତିଅକେ । ନିମ୍ନ ଆତାମାଆ ବଳଥା ଦିରେ ଡାଜିତଂ ଗଜ ଆଏଲା ଇତାତେ ଅଟକାଏତେ ସଏସେକେ । ଜଏକେକି, କଂକେକି, ଏରାଦିରେ ଆର ଡାଜିତଂଜେନା । ଏଲେ ବିସାସିଆ ଦିରେ, ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ସାମୁରାତେ ମୁଲକତେ ଜେତାଏକେ (୧ଯୋହନ ୫:୪-୫) ।

ଯିସୁ ଯିସୁ ସଦାବେଳେ ମେତାକେଅଜ, ଆର ଜିବନତେ ବମସ୍ତାଏ । ଆଉ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟ ଆଉ ତରମିତା ତେମେନାଏତେ ଆଶା କିପ୍ସେରେ । ଆର ଇସରଆ ସବୁଦିନ ତିଅ ବୁଜିତେ ବଞ୍ଚେଅଜ ରଏସେରେ ।

“ମନ ନିମ୍ନ କିପ୍ସେରେ ଲୁକ ବାଗ୍ୟବାନ୍ । ଏତା ଆର ଇସରତେ ଜମଏ ।” (ମାଥୁ ୫:୮), ଦାଉଦ ରାଜାରା ସୁଗେଇ ଦନ ସମ୍ପତି ଆସିଆନା ଆରକା ସମୁଦାଏ ସତୁରୁତେ ଆରାଏସେରେ । ଏଲେବି ଆର କଂସେରକୁ ମୁଣୁସଆ ମନରେର ସମୁଦାଏତା ବେମେତପଂତ ଯୁଦ ଆବିରାଏକେ । ଏରାଦିରେ ଆର ପାରତନା କିପ୍ସେରେନା । “ଏ ପରମେସର ଆଜ୍ଞା ମନଞ୍ଜଡ଼େ ସାପା ନିମ୍ନ ମନ ବନାଏ, ଆଉ ଆଜ୍ଞା ବିତିରେ ତିରି ଆତାମା ନୁଆ କିବେ” (ଗୀତସଂହିତା ୫୧:୧୦) ।

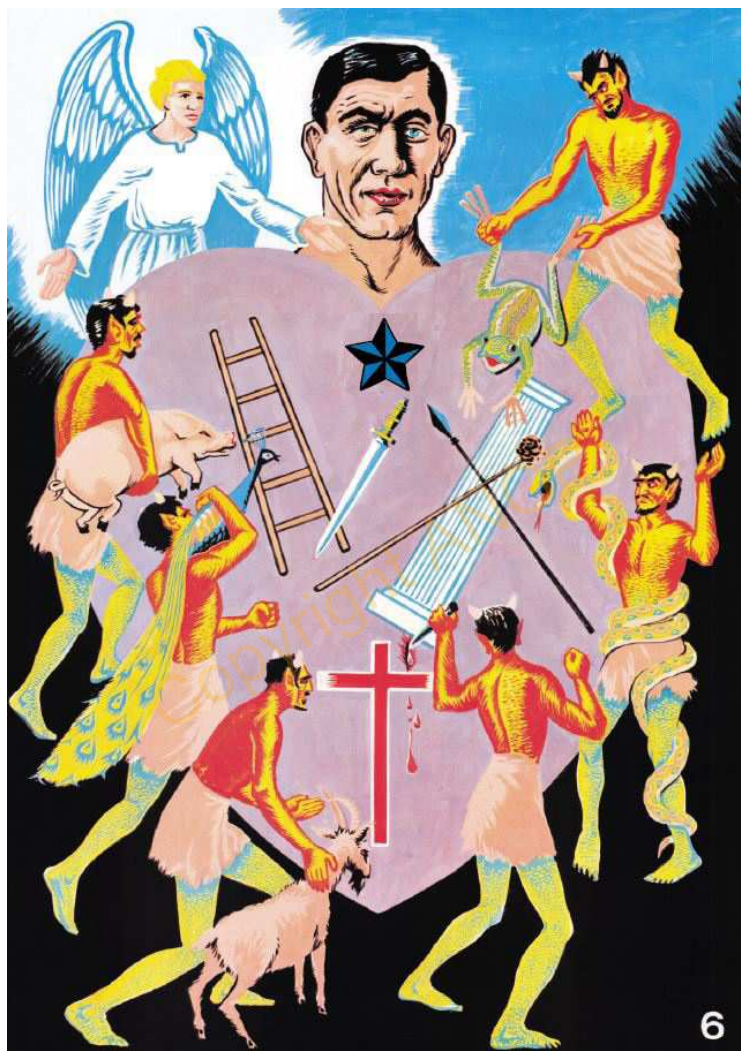
ଜିଣିସି ମୁଣୁସଆ ମନତେ ନିମ୍ନ ମନ ବନାଏତେ ମା’ ଇରିମ୍ଡ଼େ ଜେନା । ଉଡ଼ାଈ ଇସରରେର ବନାଏ ରିମିମା । ଆଉ ଜୁଲୁକ ସାଦୁ ଦାଉଦ ତେଗାନ୍ ସୁତୁକୁରିଡ଼ଂ ବାବେଅଜ ଆରା ସାମୁରାତେ ପାରତନା କିମିମା । ଆରତେ ଆର ତିମିଞ୍ଜେ । ଆପିଆ ମନପେତେ ଇସର ନୁଆ କମ କିକିପ୍ସେତେ ଚାଏକେ । ଆପେ ଦରଜେନା ଗାତାତେ ଆସା ଇକିବଜ ନିଜଆ ରାମାଏକତେ ତେଗାନ୍ ଦରମାଆ ତୁଲଡ଼ଂ, ଏଲ ତେଅଜ ଏତାଜିଡ଼ଂ ଆପେ ଇସରଆ ନିମ୍ନ ମନ ବାସାରେ ବନାଏ ମା’ରିମ୍ଡ଼େ ଜେନା । ଇସର ଗାତାଏ ସେ ସେକେକୁ ଇସର ଆପେତେ ସାକାଏତେ ଜାଗେସେରେ । “ପୁଣି ଇସର ଆପିଆ ଆଲିଡ଼ଂତା ତିଅ ଡାଗ୍ ଜିମିଷ୍ଟି, ତାପରେ ଆପେ ସୁଚିଇନା, ଆପିଆ ସମୁଦାଏ ଆଗୁଦାଗ୍ଡ଼ମ୍ସେରେ ଆଉ ଆପିଆ ପୁତୁଳା କଏଲଂକାତା ଆଞ୍ଜ୍ ଆପେତେ ସୁଚି/ନିମ୍ନ କିବେ । ଆଞ୍ଜ୍ ଆପେତେ ମୁଇଷ୍ଟ ନୁଆ ମନ ତିଞ୍ଜେ, ଆଉ ଆଞ୍ଜ୍ ଆପିଆ ମନପେତେ ମୁଇଷ୍ଟ ନୁଆ ଆତାମା ଉନେ । ଆଞ୍ଜ୍ ଆପିଆ ଆଏକାତା ଏଗେର୍ ତେଗାନ୍ ମନତେ ଆବିରାଏ । ଆଉ ଆଞ୍ଜ୍ ଆପେତେ ଆଏକା ତେଗାନ୍ କଡାର ମନ ତିଞ୍ଜେ । ପୁଣି ଆଞ୍ଜ୍ ଆପିଆ ମନପେତେ ନିଜା ଆତାମା ନୁନେ, ଆଉ ଆପେତେ ନିଜା ନିମନ ଗତାଡ଼ଂତେ ନାବ୍ଡ଼ାଜିଡ଼େ । ତାପରେ ଆପେ ନିଜା ସାସନ ରକ୍ୟା ଇକିବେ” (ଯିହିଜିକଲ ୩୭:୨୫- ୨୭) ।

ଇନି ଇସରଥା କନଶ୍ଚ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟଥା ଇଞ୍ଜାମଦିରେ ଆଲେ ଇସେରେ । ଇନି ମିନ୍ଦିରେ ନୁଆ ନିଅମଥା ମାନେରେ, ଇନି ଚାପାରା ପୁଣି ସରଗଥା କବରିଆରତେ ନେଜଏକେ । ଇସରତେ ବେତଂଡ଼େ । ଯିଏ ଆଜେକାଏକେ ଜିବନଥା ଅକ, ଆରକା ଚାରିଆଡ଼େ ଚାମାଣ୍ଡା ସିସିରତେ ଆଉ ଆରକା ସେବା କିକିପତେ ଇସର ସରଗଥା ଆରା କବରିଆ କିତେ ଗାତାଏସେକେ । (ଗୀତସଂହିତା ୩୪:୭; ୯୧:୧୧; ଦାନିୟେଲ ୬:୨୨, ମାଥୁ ୨:୧୩, ୧୮:୧୦-୧୧, ପ୍ରେରିତ ୫:୧୯, ୧୨:୭-୧୦) । କୁବାକଏଲଡ଼ତେଜ ନିଚାପାରା ନେଜଏକେ । ଆର ଇନି ମୁଣ୍ଡସଥା ମନଥା ସାମୁରା ତତ୍ତଂଚେରେ ଆଉ ତରମିନ୍ତା ତୁତୁରତେ ସୁଜଗ ଡଗରାଏକେ । ଏରାଦିରେ ପରରୁ ନିଞ୍ଜତେ ରେଡ଼ି ଆକିପସେକେ । “ଜାଗେ ନାପେ ବିରି ପାରାତନା କିମାପେ,” ଏତା ନିଞ୍ଜା ବିରୁଦ୍ଧି କୁବାକଏଲଡ଼ ସିଂଅଥା ଡେଗାନ୍ ଗଜେରେ । ଆଉ ଆଡିତେ ଜିମେ ଗାମଜ ଡଗରାଏକେ (୧ପିତର ୫:୮) ।

ତରତରମିଞ୍ଜ ଆର ଇସରଥା କବରିଆ ବେସ ଇଆନ୍ଦଜ ସାବଦାନ୍ ଇଜେନା ଲୁକକା ସାମୁରାକିବ ଡେନଜ ଆରାକା ମନରିକିବ ତୁରାଞ୍ଜି ସମୁଦାଏ ରୁଲା ଏକେ । ନିଲୁଞ୍ଜିଶ୍ଚ ବାବରେ ଆର ବାମାଚେତା ଲୁକକିତେ ରୁଲାଏକେ । “ଏତା ନିଞ୍ଜା ଯଦି କୁବାକଏଲଡ଼ ତେ ନିଡ଼ିନେ ତାଲେ ଆର ତୁମୁଡ଼େ” (ଯାକୁବ ୪:୭) ।

ଚାପା-୭

ଇନି ମିନଗ୍ ବିସାସତା ଉତୁଲିବ ପେରେସେକେ ବିସାସଥା ମନଥା ଚାପା । କିରିଷ୍ଟଥା ଜିବନତା ଆର ଡିରିଡିରି ନରମା ଇସେରେ । ପରମାଣ ଡେଗାନ୍ ନେଜଏକେଜୁ, ଆରା ମୁଇଶ୍ଚ ଅମର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦଇସେରେ, ମିଶ୍ଚତା ଅମ୍ଭରାଦିରେ ଗିଆନ୍ ମେସାର୍ ସୁରୁଆଡ଼େ ଲଙ୍କେ । ଆର ମୁଲକବ ମନ ଡିଞ୍ଚେକେ । ମନଥା ମେସାର୍ ଏନ୍ଦାରକର ଇରେ । କିରିଷ୍ଟଥା ତୁଲଡ଼ ଦୁକ କସଟ ସଏତେ ଆରା ଇଚା ଆଉ ଜେନା । ଦରମ ଗଚାଡ଼ତେ ଆଉ ଡିରି ଜେନା । କୁବାକଏଲଡ଼ ଆରତେ ସୁରୁଆଡ଼େ ଲୁବ ଆବ୍ଜଏକେ ।

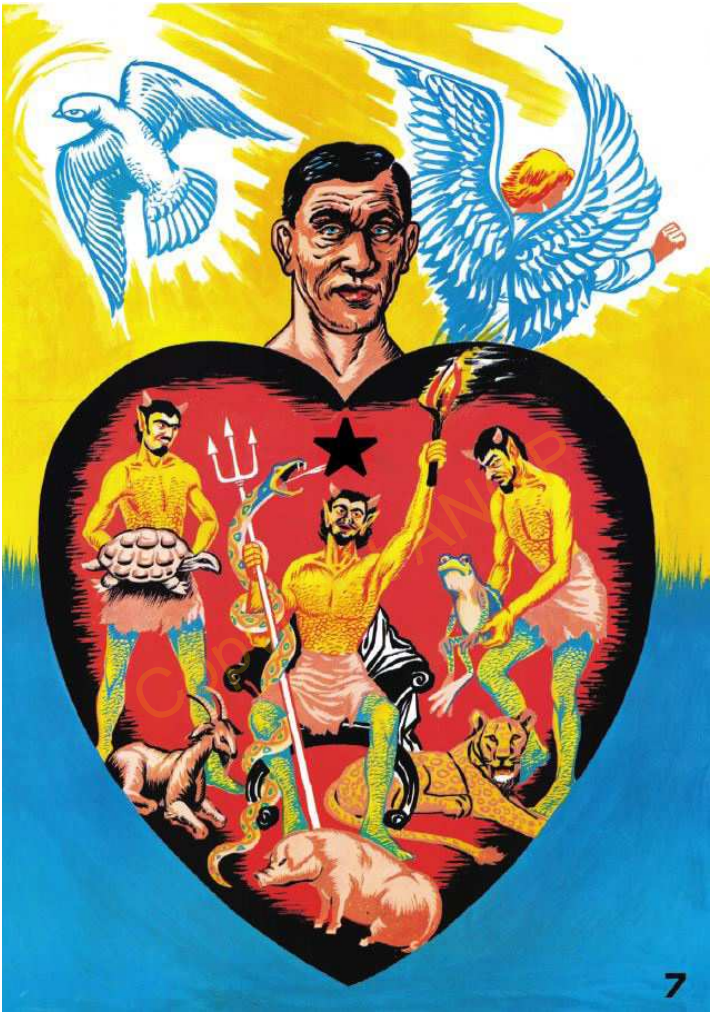
ଆଉ କୁବାକଏଲ୍‌ଝି ଆଡିନ୍‌କିରି ଆରା ସାମୁରବ ଅନଜ ଗୁଆରି ଗାଡେ । ଇସରଆ ନିମୁଲ ବଇଡେ ଆରା ପଡେଡେ ମନ ଜେନା । ଏଲେ କୁବାକଏଲ୍‌ଝିଆ ମିଟ ଗାଡାରଡେମାନେକେ । ଆର ଉପାସ ପାରାତନାଡେ ମେସେ ରିମ୍‌ଝେ । ଦରମ କରମଆ ଦିରେ ମୁଲକଡେ ଡାଣ୍ଡାନ୍ ରିମ୍‌ଝେ, ଏଲେ ଇସରଡେ ଆର ତିଅ କୁକୁଇଡେ ଆରା ମନ କମେରେ । ଅୟାଟ ଆଏଲାଂ ଆଉ ଅୟାଟ ଡଙ୍ଗା ଇଜିଂଡ ଉନଜ ଡାଜିଂକେ । ଆର ମୁଲକଡେ ଲୁବ କିପ୍‌ସେକେ । ଏଲେ ଇସରଡେ ତିଅ କୁଇରେ ବୁଲି ବଞ୍ଚେକେ । ଆର ଚେତାନାର କୁମୁଇଞ୍ଜି ଡାଗଜ ସଜ ଜେନା, ଆରା ଚକି କୁଣ୍ଠ ଏକଲଂ ବାର ଡେଗାନ୍ ଲୁଜିର୍ ଇସେରେ । ଆରା ବିସାସର ଏକଲଂ ତିରି (ସ୍ଥିର) ଜେନା, ଆଉବ ନିବ ଇରମଞ୍ଚେ । ପାରାତନା ଆର ଇସରଆ ତୁଲଂ ଆଉ ଆଅନ୍‌ଡେ । ନିଜଆ ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜି ଅବସତାଡେ ଆର ଏକଲଂ ଚିନ୍ତା ଜେନା, ଉଦିଗିତା ସୁବୁଆଡେ ବୁଲିକେ । କୁବା କଏଲ୍‌ଝିଡେ ମନଆ ସେଡାର୍ ଇକ୍‌ସେକେ । ବିସାସିକା ତୁଲଂ ଆର ମେସେଡେ ଇଚା ଆକିପ୍‌କେ । ଏଲେ ମୁଲକଆ ବୁହୁ ବାନ୍‌ବକା ତୁଲଂ କୁସିବାସି କିକିପ୍‌ଡେ ସୁଗାଲ ତିଅ ବୁଜିକେ ।

ଯଦି ବଣଆ ଅସୁଦିଆ କଡେର୍ ଆଉ ଅସୁଦିଆ ଚିନ୍ତା ନିଞ୍ଜା ବକବ୍ ଆଲିଡ଼ାତା ଉଡିରେ । ଡେବେ ଆରଡେ କସଟ ଡିଡିଞ୍ଜିଡେ ନିଞ୍ଜା ବଳ ଜଡେ । ଏଲେ ଯଦି ନିଞ୍ଜା ଆଲିଡ଼ାତା ଡକଡେ ଆଉ ବାସା ବନାଏଡେ ନିଡିଞ୍ଜିକେ, ଡେବେ ଦୁସି ନିଞ୍ଜି ନିନା । ଯଦି କୁବା କଏକଏଲ୍‌ଝିଆବ କାନି ଆଲୁଲି ନିତୁଣିକ୍‌କେ, ତାଲେ ଆର ସମୁଦାଏ ଇଡିରେ ଚାଣେଅଜ ନରକ କୁଣ୍ଠଡେ ଚିମିଅଗେ । ଏତା ଇସର ନିଞ୍ଜିଡେ ରେଡି କିପ୍‌ସେକେ, ଯିମିତି ନିଞ୍ଜି କଙ୍ଗେର୍, ସେଲାନ୍‌ଆ ଇଚାତା ନିରିମା, ପାପଆ ତୁଲଂ ନା ନବଳମ୍‌ଡେ ଜେନା, ଏଲେ ମୁକୁଳାଏ ବାଲା ଯେଡେକେ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ସାମୁରାଡେ ଗୁଆରି ନେଗାର୍‌ନା । ନି ଚାପାରା ନେଜଏକେକ୍‌କ୍, ମିନର୍ ଲୁକ କଣ୍ଠା ସବାନ୍‌ଜ ଇନିଲୁକଆ ମନରେଡ ବୁରି ମାରେକେ । ଇନି କିରିଷ୍ଟି ଦରମଆ ବିରୁଦି ଲୁକ ଆଉ ଇସାକୁର୍ ଲୁକକିଡେ ବୁଜାଏକେ । ଇନି ଲୁକକା ଆସୁଚି ଆଏଲାଂ ଆଉ ଇସାକୁର୍ ଲୁକକା

ସିଲିତମ୍ବିରେ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍‌ଙ୍କା ମନତେ କୁଣ୍ଡିଆ କାବାରା କିପ୍ପକିକି । ଯୁ ବିସାସିକା ବଳ ଜତେ ଇନି ମିସିରେ ସଏ ଆରିମ୍ପତିକି । ଇନି ଲୁକରେ ଇସରଥା ତାକୁରି ମୁଣ୍ଡୁସତେ ସୁଗାଈ ବେତଂତେ । ଲୁକକି ନିୟା କିପ୍ପକି ଏରେ ବେତଂମେସାର ଆର ମୁଣ୍ଡୁସଥା ଚାକର ଇଆନଜ ଇସରଥାତା ଲାଂକାବତୁଡଂକେ । ଦୁକ କସଟ ନିଆସା ବଳତେ ରାଗ ଆଉ ବାଗି ଗାତା ଆବ୍‌କୟଜ ମନତେ ବାସା କିକିପ୍ପତେ ଚେସେଟା କିପ୍ପକେ । ଇନି ସମୁଦାଏ ଆରା ମନରେତେ ଜଏ ଆନ୍‌ଜ ଇଂସା ତେଗାନ୍ ବାବୁଡଂଜ ତୁଇତେ ଚେସେଟା କିପ୍ପକେ । ଇଂସା ଜାଗା କୁଇଆନ୍‌ଲେ, ଇସାର୍‌ ଆଉ ଗରବତେ ତାକେଅଜ ଅରେନ୍‌କେ । ପରବୁ ଯିସୁଆ ନିମ୍ବୁଳ ବଇଆ ଗାତାତେ, ଯଦି ନିଞ୍ଜୁ ମନ ମା' ନିଡିଞ୍ଜୁକେ ତାଲେ ଦନ ଲୁବ ନିଞ୍ଜା ମନରେବ ତୁମୁଇନା । “ଯିମିତି ପରିକାତେ ମା' ନଳଗ୍‌ତେ ଜେନା, ଏରାଦିରେ ଜଗେପେ ବିରି ପାରାତନା କିମାପେ” (ମାଥୁଉ ୨୬:୪୧) । “ଏତେ ଯିଏ ଯଦି ନିଜେତେ ଟିକ୍‌ ବୁଲି ମନ୍‌ନ କିପ୍ପକେ, ଆର ଯିମିତି ଆଗୁରୁ ତେମେ, ଆରାଦିରେ ଆର ରେଡି ଇସେରେମେ” (୧କରିଲ୍‌ ୧୦:୧୨) । “ଆପେ ଯିମିତି କୁବା କଏଲଡ଼ିଆ ସମୁଦାଏ ବାଗି କମ ବିରୁଦରେ ତଡ଼ନ୍ ଇରିମା, ଏରାଦିରେ ଇସର ଡିଞ୍ଜତେକେ ସାଜାକେତେ ଜିନିସରେବ ଆପେ ନିଜେ ନିଜେତେ ସାଜାଲେନାପେ” (ଏଫିସୀୟ ୬:୧୧) ।

ଚାପା-୭

ଇନି ଚାପାରେ ମିନର୍ ଉଚୁଲିବ ପେରେସେକେ ବିସାସିଆ ମନଆ ଅବସତା । ଆର ଦିନମିଞ୍ଜୁ ସରଗଥା ମେସାର୍ କୁଇସେରାନ୍ । ସରଗଥା ଦାନ ଚାକେସେର ଆଉ ନିମ୍ବୁଳ ଆତାମାରେ କୁଇଆନ୍‌ଜ ଆର ଉଚୁଲିବ ପେରେସେକେ । ଇନି ଅଦକତା ଲୁକକା ମନ ରକି ଆବ୍‌ଜଏକେ । ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜୁ ଡିଅ କବର କଂତେମେକି ସୁରୁକା, ମନ ଆବଦଳାଏରେକି ଆଉ ଇସରଥା ସାମୁରାତେ ନିଜେତେ ଆଡିଞ୍ଜକିକି । ଆର ଇସରଥା ଗାତାର ଅତଂଜ ମନରତେ ଏଗେରୁଡା ତେଗାନ୍ ଚାଶ କିପ୍ପକେ । ଆର ଉଦୁଗିତା ବାଗି ଗଟାଂବ ତାଜିଂକେ । ଆର ନିଜେତେ ବଦଳାଏ ରିମା ଗାମଜ

ତେସେଟା କିବଜ, ଏଲେବି ଆରିମ୍‌ତେ ଜେନା । ଉତୁଲିବ ପେରେସେକେକି ବିସାସି ମୁଣ୍ଡସକା ବିସୟରେ ଯିସୁ ନିଜେ ଗାତାସେକେ । “ଅସୁଚି ଆତାମା ମିନଗ୍ ମୁଣ୍ଡସଆତା ଆରିଆନ୍‌ଜ ଅତତା ତାର୍‌ଜତେ ଜାଗା ସମୁଦାଏ ବୁଲିକେ । ଆଉ ଜୁରାଏତେ ଲଲହଂକେ ଆଉ ଆକୁଇରେ । ଆଞ୍ଜୟ ଇଞ୍ଜାତା ଆରିଆନ୍‌ଜ ତେନ୍‌ଚର, ଏରେ ଆଞ୍ଜା ଇଞ୍ଜାରେବ ବେଇଫେରେ । ପୁଣି ଆର ତେନଜ ଆରା ସାପା ଆଉ ସାମାଜାଲେତା ମିହିରେ ଜଏକେ । ଏରେବଳତେ ଆର ଅନଜ ଆରାତାକୁରି ସୁଗାଇ ବାଗି, ଅସୁଚି ଆଉ ସାତଗତା ଆତାମା ଅରେନ୍‌କେ । ପୁଣି ଆରକି ତୁଇରାନ୍‌କିଜ, ଏରାତେ ବାସାରେକି । ଆର ଏରେ ଲୁକରା ଉଣୁକୁଳ ଦସାତାକୁରି ସେସ ଦସା ସୁଗାଇ ବାଗି ଇରେ” (ଲୁକ ୧୧:୨୪-୨୬) । “ସେଲକ୍ ଆର ନିଜେ ଉକାଲେସେକେ ଏରେତେ ଜିଜିମ୍‌ତେ, ଆଉ ଗୁମୁଇଜଦାର୍‌ତାକୁତାଏ କାଦୁହଂତେ ତୁତୁଇତେ ଆଉ ତରମିଞ୍ଜାତା ପେରେକେ । ଇନି ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜ ଦସା ଆରକିତେ ଇସେରେ” (୨ୟ ପିତର ୨:୨୨) ।

ଆଉ ବାଇବଲଆ ଇନି ଗାତାରେ ସାପାର ବିସାସିତା ଉତୁଲିବ ପେରେସେକେକି । ପାପିଆ ମନଆ ଅବସତାରତେ ଆବ୍‌ଜଏକେ । ପାପ ଚାଲାକିଆ କିବଜ ତୁର୍‌ଚେରେ ଆଉ ସାସିତି କିପ୍‌କେ । ଆରା ମୁଅଁରାତା ମନଆ ଅବସତା ଜୟରମ୍‌ଶ୍ଟେ । କୁକୁତାଏ କଡେରା ତେଗାନ୍ ନିମ୍‌ଲ ଆତାମା ପାପଆ ତୁଲଂ ଇକୁଡିଆ ବାସା ଆରିମାନା ଏତେ ନି ତାପାରା ମୁଣ୍ଡସଆ ମନରାତା ବାଏବ ତୁହଂସେକେ । ମନ ଏକାତରମିଞ୍ଜ ଇସରଆ ମହିର ଆଉ କୁବା କଏଲାହଂଆ କାରକାନା ଆଇରେ ଜେନା । ଇସରଆ ନିମ୍‌ଲ ବଇଆ ଗାତା, ଆଉ ଏରେ ଇସରଆ କବରିଆର ସୁଗାଇ ଦୁକରେ ଆରିଆନ୍‌କିଜ ଉତୁଲିବ ଜଏକେ । ପୁଣି କାଲେ ଯଦି ଆର ଆଉ ତରମିଞ୍ଜାତା ”ଅଜେସେରାନ୍ କନନ୍ ତେଗାନ୍ ଇସରଆ ଆସରବ ପେମେରେ”, ପୁଣି ବୁତାଏକି ଯୁ ସିମ ଜିଜିମମାନ୍‌କି ଏରେବ ଆର ନିଜଆ ଇଡିବ୍ ଆବୁସୁତେ ଇତା କିକିମମାନ୍ । ଏଲେ ଆରତେ କେଇ ଉରୁର୍‌ତେ ଆଡିଶିଞ୍ଜମାନ୍‌କି । ଏଲେ ଆର ଚେତେଅଜ ଗାମ, ଆଞ୍ଜା ଅବାଞ୍ଜା କିତି ମୁଲିଆକା ତଣ ବଲେକେ, ଏଲେ ଆଞ୍ଜ ନାନ୍ ତିଲାଇ ଗଇକେ । ଆଞ୍ଜ ଅନା ଅବାଞ୍ଜ ସାମୁରବ

ଆଉ ଆରତେ ଗାମେ ବା ଇସରଆ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ ଆମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କିବାନା । ଆମା କନନ୍ ବୁଲି ଆଜ୍ଞାତେ ମେତାକେଅର” (ଲୁକ ୧୫:୧୬-୧୯) । ଏଲେ ଅବାର ଆରତେ କେମା କିବ, ଆଉ ତରମିଞ୍ଜା, କନନ୍ ବୁଲି ଡାକେଅ ।

ମନଆ ଇନି ଚାପାରା ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜି ଇସରଆ ସାମୁରବ ପେମେରେତା ନାଲେ ଯିସୁଆ ପାଦତେ କେମା ଗାଗାନ୍ତ ମିନ୍ଦିରେ ଆଜ୍ଞାରେ । ଆରା ଚେତନାରତେଜ ତାତ ଲୁଆ ଲପ୍ତର ଇସେରେ ଯୁ ଆରତେ କଲେର ଆବ୍ଜାଳା କାଏ ଇସେରେ । ଲୁତୁର୍ ଆସିକେ ଏଲେବି ଆର, ଯିସୁଆ ଗାତା ଅହ୍ ଆରିମ୍ତେ । ଅମର୍ ଆସିକେ ଏଲେ ଆରାଦିରେ ଜଗେସେକେ ଲାଲାଜ୍ ନରକ କୁଣ୍ଡତେ ଜଜଏ ଆରିମ୍ତେ । ପାପ କିକିପ୍ତେ ଆଉ ଆରିଆନ୍ତେ । କୁବା କଏଲହ୍ ସାସିତି କିକିପ୍ତେ ଆରା ମନଆ ଗାଦିଆ ତହ୍ତ୍ତେରେ । ବାଏଆ ଆର ଡିଅର, ସମ୍ମାନ କୁଲରେ, ଦରମ ଲୁକ ଆବ୍ଜଏରମ୍ତେ, ନାଲେ ତୁନ ଆଲାନ୍ ଇସେରେ ଡେଗାନ୍ ଜଏରେ । “ଏଲେ ଆଲୁତା ଗମଜ୍ତାକା ଆତ ଆଉ ବାରଜାତି ଅସୁତି ପୁରିସେରେ” (ମାଥୁ ୨୩:୨୭) ।

ବାରବୁଣି ମିରୁଆକା ଅବାର କୁବା କଏଲହ୍ ସତ ଆତାମା ଜାଗାର ଅକ୍ କିବାନ୍ତ ତକସେରେ । ସମୁଦାଏ ପାପଆ ଚିନ ଡେଗାନ୍ ଜୁହୁକି ମୁଲ୍ଣ ମୁଲ୍ଣ ଅଶୁତି ଆତାମା ତୁଲହ୍ ମନତେ ଅକ୍ କିପ୍ତସେରେକି, ଯଦି ଆରଏରେ କସଟଏରତା ମୁକୁଲେତେ ଚାଏଏଲେବି ଆରକି ଆରତେ ତରକିଜ ଉନ୍ତିକିକି । ଯିଏ ଯଦି ମସା ନିୟମରେତେ ଆମାନେକେ, ଆର ଦୟା କିବଜ ବାନ୍ଗ, ତିନିଜଣ ସାକି ପରମାଣରେ ଅବଗଜ୍ଜେ । ତାଲେ ବାବେପେ, ଜୁ ଇସରଆ କନନ୍ତେତେ ପାଦବ ଦଲେସେକେ; ନିୟମଆ ଜୁ ଇଞ୍ଜାମାଦିରେ ଆର ନିମୁଲ ଇସେରାନ୍, ଏରେତେ ଏଷ୍ଟେଜ୍ତ ବିସୟ ବୁଲି ମନେ କିପ୍ତସେକେ । ଆଉ ଦୟା ତିଞ୍ଜେକେ ଆତାମାତେ ଆମାନେକେ । ଆର କିତି ଜୁ ଉଦିକା ଦଣ୍ଡ କୁମୁଲନା” (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୮-୨୯) ।

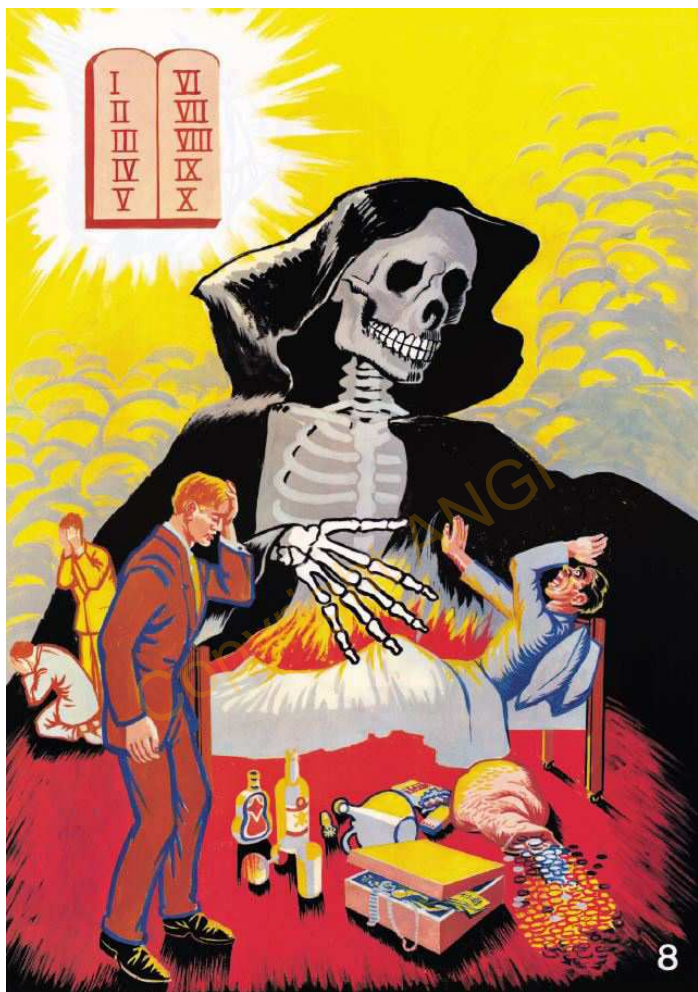
ଏ ବୁହୁକି, ଯଦି ଇନି ଚାପାରେ ଆପିଆ ମନପେଆ ଅବସତାତେ ଆବ୍ଜଏକେ, ତାଲେ ଗଲ୍ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଜେଗେପେ, ଆଉ ମଟ ଇକିବାଣ୍ଡ । “ଏତା ଆର

ମୁକୁଳାଏତେ ଜାଗେସେରେ ।” ଆଉ ଆପେ ସତସତ ଏଗାତାଅଜ ଆର ଆପେତେ କେମା କିକିପ୍ତେ ଜାଗେସେରେ । ଯଦି ଆପେ ଇନି ନୁଳିଞ୍ଜୁ ଇକିପ୍ତକେ, ତାଲେ ଆର କୁବା କଏଲହ୍ ଆଉ ଏନ୍ଦାରକରଆ ବଳରେଜେ ଆପିଆ ମନପେତା ମା’ ବିରାଏ ଆଉ ଡିମିନେ । ଏରେ କୁସୁଟ ରୁଗା ଲୁକଆ ଡେଗାନ୍ ଡେନାପେଜ ଯିସୁତେ ଗାମେପେ । “ଆମ୍ ଯଦି ଇଚା ମିକିପ୍ତକେ, ତାଲେ ଆଞ୍ଜିତେ ସୁଚି କିକିପ୍ ମିରିମା” । ଯିସୁ ଗାମ “ଆଞ୍ଜି ଇଚା କିପ୍ତକେ ସୁଚି ଇନା” (ମାର୍କ ୧:୪୦-୪୧) ।

ଯଦି ଆପେ ଆପିଆ ମନପେତେ ଟାଣ ଇଉନ୍ଦକେ, ଆଉ ମେସାର୍ତା କୁରି ଏନ୍ଦାରକରତେ ସୁଗାଲ ଡିଅ ଇବୁଜିକେ । ତାଲେ ଆଉ ଜିଣିସି ଆସା ଆପିଆ ଦିରେ ଜତେ । ଆପେତେ କେଲ ଆସାକାଏକେ ଜେନା । ଏତା ଆପେ ଜିବନତା କୁରି ଗଗଜ୍ତେ ପସନ୍ଦ ଇକିପ୍ତକେ । ଏତେ, “ପାପଆ ଦରମା ଇରେ ଗଗଜ୍” (ରୋମାୟ ୬:୨୩) ।

ଗାପା-୮

ନିଚାପାରା ମିନର୍ ଉକୁସୁଆ ମୁଣ୍ଡସ ଆଉ ଆରା ଟାଣ ମନ ପାପିତେ ନେଜଏକେ, କୁ ଆଉ ଗଗଜ୍ତେ ଅଣ୍ଡେ । ଏକାତର ମିଞ୍ଜି ଆରା ସାମୁରବ ଗଗଜ୍ ଡେନ । ପାପଆ ସୁଗେଲ କୁସି ଆଉ ଜତେ, ଉଲୁଟା ଆରା ସୁଗେଲ ବେତ° ଆଉ ଦରମା ଡିଅଜେନା । ଏତେ ଆର ଏକଲହ୍ ଗଗଜ୍ତେ ମୁଆଁ ମୁଇଁ ଇସେରେ । ଆରତେ ଜିଜିମ୍ତେ ନରକ କୁଣ୍ଡ ବେମୈତତା°ତ ବେସ ସବାନଜ ଏକେଟାବ ଡେନତେ । ଯଦି ଆର ଏକଲ° ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ପାରତନା କିକିପ୍ତେ ଚାଏଁକେ, ଏଲେ ଇସର କ°କେଲୁ, ସୁଗାଲ ଦିନ ଯାକଜ୍ ଆର ଆରା ଡିଅ ବୁଜିରତେ ବାଗି ଗାମ୍ସେକେ । ଏତେ ଆଉ ଆର ଇସରଆ ତୁଲ° ମେସେ ଆରିମ୍ତେ ଜେନା । ବମଣ୍ଡେତା ଉପାୟରେ ଅରଜେତା ଦନ ଆରା ଆଉସ୍ ଉଦିଗା କିକିପ୍ ଆରିମ୍ତେ ଜେନା । ଆରା ଆତାମା ରତେଜ ମୁକୁଳାଏ ଆରିମ୍ତେ ଜେନା । ଆଉ ଦୁକ, କସଟ, ଯତ୍ତଶାଜ ସାତେ ଆରିମ୍ତେ ଜେନା । ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଆରା ମନରତେ ମେସାଏ ଆରିମ୍ତେ ଜେନା । ଏତା କୁବା କଏଲହ୍ ଆଉ ସୁବିଦା ଆକିପ୍ତକେ । ଦିନମିଞ୍ଜି ଆର ଯିଏତେ ଡିଅ କୁକୁଇନମାନ୍, ଆଉ

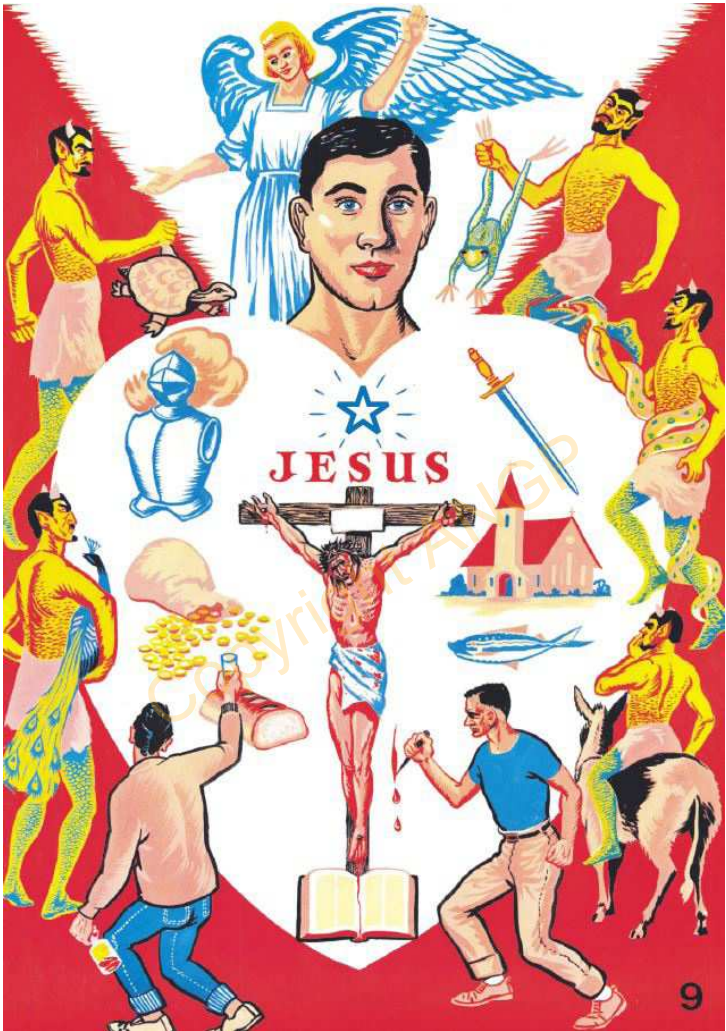
ଯାଆରଦିରେ ବଞ୍ଚେସେର, ଏରେ ସମୁଦାଏ ମିସିଞ୍ଜୁ ଆରତେ ଆବ୍ରିଆନ୍ଦକେ । ଆର
 ଇସରଆ ଦୟା ଆଉ ତିଅ ବୁଜିକେ, ଏରେତେ ବାଗି ବୁଜିଅ ଏତେ ଆର ଦଣ୍ଡ କୁଇରେ ।
 ଆଉ ଏକଳଂ ଆରତେ ବୁଲାଅ ଲୁକରେ ସାକାଏ ଆରିମ୍ବେ । ଆର ବୁଜି ରିମ୍ବେରେ
 ଯୁ “ବମଞ୍ଚେତା ଇସରଆ ଇତିରାତେ ଅଳଗାନ୍ଦ୍ ସୁଗେଇ ବେବେତଳଂତେ ବିସୟ”
 (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୩୧) ।

ଆର ବାବେସେରଜୁ, ଜିଣିସି ସୁବିଦା ବଳତେ ନାଲେ ଗଗଜା ବଳତେ ଇସରଆ
 ତୁଲତ୍ତଂ ଇସାବ କିତାବ ଗମନା । ଏଲେ ଏକଳତ୍ତଂ ଆର ବୁଜିରିମାନ୍ଦୁ ଇସରଆ
 ତୁଲଂ ଏରେ ସମୁଦାଏ ଗାତା ବାରାତା କିକିବାବେଲରେ ଅନ୍ତେରେତେ ଆଉ ଆଡେନ୍ଦ୍ରେ
 ଜେନା । ଅଜାର ଅଜାର ଜୁଆଜ୍ତାଏ ଆଉ କାମୁଲକ୍ ଜିବନ ଆରାଏରିକି, ଗଗଜା
 ଆଗରୁ ଇସରତେ ତଗରାଏରିକି । ଏଲେ ଆଉ ସୁବିଦା ଆକୁଇରିକି । ଇସର
 ଯେତେବେଲେ ମେଲେରେ ଏରେବଳତେ ଆରତେ ତଗରାଇବା କତା । ଇନି ଗଗଜ୍
 ଅନ୍ତେ ପାପିରେ ଯୁ ସାରା ଜିବନ ଇସରଆ ଦୟା ଆଉ ତିଅ ବୁଜିରେତେ ବାଗି
 ବୁଜିସେକେ । ଏକଳଂ ଆରତେ ମୁକୁଲାଏ ଆଉ ବୁଜାଏତେ ଗାତା ଜତେ । ଉଲୁଗା
 ବିରି ବିରିକ ଦଣ୍ଡ ବିସୟ ଗାତା ଅଂକେ । ଏତା ମୁକୁଲାଏକେ ଲୁକ (ଇସର) ବିଚାର
 ଗାଦିଆ ତକସେରେ । “ଏ ବାଗି ଲୁକକି ଆଞ୍ଜା ସାମୁଞ୍ଜତା ଲାଙ୍କାବ ତୁତ୍ତପେ । କୁବା
 କଏଲତ୍ତଂ ଆଉ ଆରା ଚାଲାରାକା ଦିରେ ଆଜେଲାଏକେ ଲାଲଜ୍ କୁଣ୍ଡବ ଅନାପେ”
 (ମାଥୁ ୨୫:୪୧) ।

“ମୁଣ୍ଡସକାଦିରେ ଯିମିତି ତରମିଞ୍ଜୁ ଗଗଜ୍ ଆସିକେ ଆଉ ତାପରେ ବିଚାର
 ଆସିକେ” (ଏବ୍ରୀ ୯:୨୭) ।

ତାପା-୯

ଇନି ମିନର୍ କିରିଷ୍ଟାନିଆ ମନଆ ତାପାର ଲାଲଜ୍ ପରିକାତେ ସଏଅଜ
 ଜେତେସେକେ । ଚାରିଆଡ଼େ ପରିକା କିବ୍ତେମେକି ସୁରୁକା ଆର ସେସ ଜାକଏ
 ସଏଅଜ ରଏସେରେ । ଆଉ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଦିରେ ସମୁଦାଏତା ଜେତେସେକେ ।

9

ଆଉ ଯେ କେବଳ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ଦବଡେରମ୍ପସେରେ, ଏରେ ଜେନା, ଜିବନବିକଳରେ
 ଦବଡେସେକେ । ସାଗିତିବ କି ତିଅତିବ ଡଲେ ଜେନା । “ବିସାସିଆ ମୁକିଆ ଆଉ
 ନିମୁଲ ଯିସୁତେ ରକ୍ୟା କିବଜ ଆଉ ସଏଅଜ ଆରା ଅଜରୁତା ଗଟାଡ଼ତା
 ଦବଡେସେକେ” (ଏବ୍ରୀ ୧୨:୧) । କୁବା କଏଲଡ଼ ଆରା ସମୁଦାଏ ଚାଲା ତୁଲଡ଼ଂ
 ବିସାସିଆ ମନରତେ ବେଳାମିଞ୍ଜି କିପକିକି ଆଉ ଆରତେ ବାଗି ଗଟାଡ଼ବ ଗଗ୍ତେ
 ଚେସେଟା କିପକେ । ଉଙ୍କାର, ଦନ ଲୁବ, ବାଗି ଆତାମା ବାରରୁପି ସୁଗାଲ ନାନ୍
 ଜଏରେ, କାବାରା କିଲଗ, ବଦଳରେ ନିଞ୍ଜି ମୁଇଣ୍ଡ ଗଦ ନି ଚାପାରା ନେଜଏକେ ।
 ଏତା ପାପ ସଦାବେଲେ ଅଲଗା ବେସ ସବାନ୍ତ ଆଉ ଅଲଗାନାଅଁ ତିଞ୍ଜାନ୍ତ ନିଞ୍ଜା
 ସାମୁନିଞ୍ଜବ ତେଣ୍ଡେ । ଯଦି ପାପ ଦରମା ତାନାନ୍ତ ନାଲେ ସରଗଥା କବରିଆ ବେସ
 ସବାନ୍ତ ତେଣ୍ଡେ । ତତାପି ସୁତୁକୁରିଞ୍ଜି କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ଆରତେ ଚିନି ରିମ୍ପଣ୍ଡେ । ଏତା
 ଇସରଥା ନିମୁଲ ବଇଆ ଗାତା ସତ ଆତାମା ଆରା ସାମୁରାତେ ସମୁଦାଏ ଆବ୍ଜଏକେ ।
 ମିନଗ ଲୁକ ମଦହୁତଲ ଇତିଆ ସବଜ ମୁଲକିଆ କୁସି ଲୁବ ଆକିପ୍ତେ କିରିଷ୍ଟିନିଆ
 ବେଳାମିଞ୍ଜି ନାଟ କିପକେ । ଏରେଜ ନି ଚାପାରା ନେଜଏକେ । ଆର ଯାଆ କିଜ୍ତେମେ
 ସୁରୁକା ସୁତୁକୁରିଡ଼ଂ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ଆବେତଂଡ଼େ ଜେନା । ଏତା ମୁଲକ ଆଉ ପାପ
 କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ତୁଲଂ ଚକି କୁଣ୍ଡତେ ଗଜ୍ତେକେ । ଆଉ ମିନଗ୍ତା ଲୁକରେ ମୁଇଣ୍ଡ ତୁରି
 ସବାନାଜ ଆରତେ ମାରେକେ । ଇସରଥା ବିରୁଦି ଲୁକ ଆଉ ମିତୁଆ ଅଲକ୍ସେରେ
 ବିସାସିକି ସଦାବେଲେ ବାଗି ଗାତା, ନିନ୍ଦା, ଇସାଲୁ, ବେତଂକିକ, କାଣ୍ଡି କିରିଷ୍ଟିଆନ୍
 ମନରତେ ତୁରି ମାରେକେ । ଲୁକକା ଗାତାରକିତେ ଆର ଆଅକେ, କେବଳ ଇସରଥା
 ଗାତାରତେ ମନ ତିଞ୍ଜିକେ । ଆର ଯିସୁଆ ଗାତାରତେ ମନ ଅବଗକ୍ତକେ । “ଲୁକକି
 ଯଦି ଆଞ୍ଜାଦିରେ ଆପେତେ ନିନ୍ଦା ଆଉ ଅପବାଦ କିପକିକି, ପୁଣି ମିଚରେ ଆପିଆ
 ବିରୁଦରେ ବାରୁଣି ବାଗିଗାତା ଗାତାଏକିକି । ତାଲେ ଆପେ ବାଗ୍ୟବାନ୍ । କୁସି କିମାପେ
 ଆଉ ସୁଗେଲ କୁସି ଇନାପେ । ଏତା ସରଗଥା ଆପିଆ ପୁରସକାର ସୁଗେଲ ଆସିକେ ।
 ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜଣ୍ଡ ଆପିଆ ଅନଗା ବାବବାଦିକିତେ ଅପବାଦ କିପସେରେକି (ମାଥୁର
 ୫:୧୧-୧୨) ।

ପାପ, ଇଣିଆ ଇତା ଆଉ କୁବା କଏଲଢ଼ ଇସରଆ ତିଅ କୁମୁଇତା କିରିଷିଆନ୍ତେ ଅଲଗା କିକିପ୍ତେ ସଦାବେଳେ ଚେସେଟା କିପ୍ତକେ । ଏଲେ ଟାଣ ବିସାସ ଆଉ କୁସି ଇଆନ୍ତ ଆର ଗାଗମରିମ୍ତେ । “କିରିଷିଆନ୍ ତିଅ କୁମୁଇତା ଆତିନିଞ୍ଜେତେ ଅଲଗା କିମିବେ ? କି କସଟ, କି ଦୁକ, କି ଅଭାବ, କି ଅପବାଦ, କି ତିଲାଜ, କି ବାଙ୍ଗାଲିଜ, କି ବିପଦ, କି ଦଣ୍ଡ” । କେଇ ଆରିମ୍ତେକି ଜେନା (ରୋମୀୟ ୮:୩୫) । “ଯିଏ ନିଞ୍ଜେତେ ତିଅ କୁଇରେ, ଆରାଦିରେ ନିଞ୍ଜି ଇନି ସମୁଦାଏ ବିସୟରେ ନେଜେତେକେ (ରୋମୀୟ ୮:୩୭) ।

ଇସରଆ ସମୁଦାଏ ଯୁଦ କିକିପ୍ତେ ଇସରଆ ସମୁଦାଏ ଜିନିଷରେବ ନେସାଜାଡେରେ । ଆର ଇନି ବାଗି ଯୁଦତେ ତତନ୍ତେ ଆଉ ଯିସୁଆ ଦିରେ ସମୁଦାଏ ପରିକାତା ଜେତେସେକେ । ଏତା ଯିସୁ ସମୁଦାଏ ପରିକାତା ଜେତେସେକେ, ଏତେ ଆପେ ଆରା ଦିରେ ଏଜେତେଅଜ ମୁକ୍ତ କୁକ୍ତନା ।

କୁମୁଇଞ୍ଜିଡାଗ- ଚେତନା କୁମୁଇଞ୍ଜିଡାଗତେ ସୁଗେଇ ତିଅର ଆଉ ଟାଲାଟାଇଜକେ ତେଗାନ୍ ଜଏରେ । ଆରା ମନଆ ବିସାସ ଆଉ ନିମୁଲ ଆତାମା ପୁରିସେରେ । ଇସରଆ ନିମୁଲ ବାଇବଲଆ ଗାତା ତେଗାନ୍ ଇସରଆ କବରିଆର ଆରତେ ସୁଗେଇ ଦର ଇସରଆ ତିଅ ଗାତା ସମୁଦାଏ ମନେ ଅବ୍ଗଲେକେ । “ଯିଏ ଜେତେକେ, ଆରତେ ନିଞ୍ଜି ଇସରଆ ବାକାଲିରା ଆସିକେ, ଜିବନ ସୁମୁସିଡ଼ିଆଲାକୁ ଜିଜିମ୍ତେ ନିଡିଞ୍ଜେ । “ଯିଏ ଜେତେକେ, ଆର ଆଉ ତରମିଞ୍ଜିତା ଗଗ୍ଗା ବଳତେ କୁଣିଆ କାବାରା ଆଇରେ ଜେନା । “ଯିଏ ଜେତେକେ, ଆରତେ ନିଞ୍ଜି କଲେଇ ତଣ ନିଡିଞ୍ଜେ, ପୁଣି କୁ ନାଆଁ କେଇ କଂକ ଜେନା । ଏରେ ନାଆଁ କେବଳ ଯିସୁ କଂସେକେ । ଇନି ନୁଲିଞ୍ଜିଷ୍ଟ ନୁଆ ନାଆଁ ମୁଇଞ୍ଜି ଆଣ୍ଡାରା ଏଗେର୍ତେ ଲେମେକେତା ନାଆଁ ଆରତେ ନିଡିଞ୍ଜେ । ଯିଏ ଯେତେକେ ଆଉ ଅଡ଼ ଜାକଏଜ୍ ନିଞ୍ଜା କରମ କିପ୍ତକେ, ନିଞ୍ଜି ଯିମିତି ନିଞ୍ଜା ଅବାଞ୍ଜିତା ବଳ ନିକୁଇସେରେ, ଆରତେକ ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଷ୍ଟ ସମୁଦାଏ ଜାତିଆ ଆଲିତଂତା ବଳ ନିଡିଞ୍ଜେ । “ଯିଏ ଜେତେକେ, ଆର ଇନି ତେଗାନ୍ ଆଣ୍ଡାରା କତେ ମାଣ୍ଡିଞ୍ଜା ।

ଆଉ ନିଞ୍ଜି ବଳ ବଇତା ଆରା ନାଅଁର ମା’ ନବଗଜ୍ଜକେ ଜେନା । ନିଞ୍ଜା ଅବାଞ୍ଜି
 ଆଉ ଆରା କବରିଆକା ସାମୁରାକାତେ ଆରା ନାଅଁର ନାବ୍‌ଜ୍ୟ/ନେଗାତାଏ ।”
 “ଯେ ଜେତେକେ, ନିଞ୍ଜି ଆରତେ ନିଞ୍ଜା ଇସରଥା ମନ୍ଦିରଥା ମୁଲ କୁଣ୍ଡ ନିକିବେ ।
 ଆଉ ଆର ଏରେତା ଅଲଗାଆଇରେ ଜେନା ।” ନିଞ୍ଜି ଯିମିତି ନେଜେତେଅଜ ନିଞ୍ଜା
 ଅବାଞ୍ଜା ତୁଲହ୍ ଆରା ଗାଦିଆ ନେତକସେରେ । ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଜିଣ୍ଡ ଯିଏ ଯିମିତି, ନିଞ୍ଜି
 ଆରତେ ନିଞ୍ଜା ତୁଲହ୍ ନିଞ୍ଜା ଗାଦିଆତେ ତକତେ ନିଡ଼ିଞ୍ଜେ” (ପ୍ରକାଶିତ
 ୨:୭,୧୧,୧୭,୨୬; ୩:୫,୧୨,୨୧) ।

କାମାଜ୍ଜତା ଟାଂଙ୍କାବେଗେ- ନି କାମାଜ୍ଜତା ଟାଂଙ୍କା ବେଗେତା ଜ୍ୟରେଜ୍ଜୁ, କେବଳ
 ଆରା ମନରେର ପରବୁତେ ତିଞ୍ଜେକେ ଏରେ ଜେନା, ଆରା ଟାଂଙ୍କା ପଇସା, ଆଉ
 ଦନରକି ଇସରଥା ପାଦଥା ସାମୁରବ ତିଞ୍ଜେକେ । ଆର ସମୁଦାଏ ବାଗି କମତେ
 ଆଲାଗାଏକୁରି, ଗରିବ ଲୁକକିତେ ସାକାଏତେ, ଦସମାଂସ, (ଦସବାଗରୁ ଏକବାଗ
 ପରବୁତେ ଦେବା-ଦିସ ବାଗତାକୁରି ବାଗମିଞ୍ଜି ଯିସୁତେ ନିଡ଼ିଞ୍ଜେ) । ଆଉ ସମୁଦାଏ
 ଦନ ଇସରଥା ଗଉରବ ଦିରେ ଦାନ ତିଞ୍ଜେ ।

ଅଳାଗ/ରୁଚି ଆଉ କାରହ୍- ଇନି ମିନ୍ଦିରେ ନିମୁଲ ମନ ଆଉ ନିମୁଲ ଜିବନତେ
 ବୁଜାଏକେ, ଆର ମଦ ଉରୁର୍, ଇଞ୍ଜାମ, କଂଙ୍କଟିମିପିତା ଇଆନ୍‌ଜ ଅବଗଜ୍ଜ ଇସେରେ ।
 ଜିଣିସି କଡେର୍ ଆଏନ୍ଦା ଆଉ ନାଲେ ଜିଣିସି ଅସୁଚି ତଣଥା ଦିରେ ନିଜେତେ ଗଦଂଳା
 (ଅସୁଚି) ଆରାକିବ୍‌ଡେ । ଆର ଦିନ ଆଉଟାଏକେ । ଇସରଥା ମନ୍ଦିରେ ତେଗାନ୍
 ଆରା ଇଣିରତେ ପାନ, ବିଡ଼ି, ସିଗାରେଟ୍, ମଦ, ଗଞ୍ଜେଇ, ଅଫିମ ଜିଣିସି ବାଗି
 ଉସୁଦଥା ଦିରେ ଅସୁଚି ଆରାକିବ୍‌ଡେ । ଆର ତିଅଁ ତିଅଁ ଜିନିଷ ଆରା ଇଣିରାତେ
 ଦିରେ ଉରୁକେ । ଆର ସଦାବେଳେ ମଣ୍ଡଳିବ ଉପାସ ପାରତନା କିକିପ୍‌ତେ ଅଣ୍ଡେ ।
 ପାରତନା କିକିପ୍‌ତେ ତିଅଁ କୁଇରେ । ଏତା ପାରତନା ବଳତେ ଇସରଥା ତୁଲହ୍
 ଗାତା ବାରତା କିକିପ୍ ଆଇଆନ୍ ଏଲେ କିରିଷ୍‌ଥାନ୍ ଜିବନ କାଟେ ଆଇରେ ଜେନା ।

ଏତେ ଆର ମଣ୍ଡଳିତେ ଉପାସ ପାରତନା ବଳତେ, କଲେର ପାରତନା କିକିପ୍ତେ ଆବାଣାଏରେ ।

ମେମେଲାଏତା ବଇ- ନି ବଇରା ମାନେଇରେ ବାଇବଲଆ ତିଅ ଗାତା ଆବ୍‌ଜଏକେ । ଆର ନି ବାଇବଲରେ ଦିନି ପଡେକେ ଆଉ ବୁଦି ବଡ଼ ଜିବନ ଆଉ ମେସାର, ଇସରଆ ସୁଗେଇ ଦନ କୁକୁଇତେ ଦିନି ପଡେକେ । ଇସରଆ ନିମୁଳ ବଇ ଆରା ଗଟାହ୍ ଦିରେ ମେସାର ଆଉ ସତୁରୁତେ ଅବ୍‌ଗଜ୍‌ତେ କଣ୍ଡାଇରେ । ଏରେ ମିହିରେ ଆରା ତଣ, ଉରୁରତାଗ, ସାପା କିକିବାତାଗ, ଆଉ ଆତାମାରା ବେସ ଜଜଆ ଦିରେ, ଦରପଣ ଇରେ । କୁସିରେ ଆର ଚକି କୁଣ୍ଡ ତିତ୍ତାରେକେ । ଏତା ଚକି କୁଣ୍ଡ ଆଇ ଆନ୍‌ଜ ମୁକୁଟ ଆମେଲେକେ ଜେନା । ଏକଲଂହ୍ ଆର କିରିଷ୍ଟିଆନ୍ ଡେଗାନ୍ ନୁଆ ଜିବନ କୁଇଆନା । ଆର ସରଗଆ ଆଜେଲାଏକେ ଜିବନ ଆଉ ଜଜଏ ଜେନା/ଉବାଏ ଇସେରେ ବିସୟ ମନ କିପ୍‌କେ । ଇସରଆ ତୁଲହ୍ ମେସେତେ ଆର ସଦାବଲେ ଜାଗେସେରେ, ତାଗ୍‌କାତୁଆ ଅରାଇ ଇସେରେ ସୁମୁସିହ୍ ତେଗାନ୍ ଯାଆ ଚିକ୍ ବଳତେ ଲାକୁଇକେ, ପୁଣି ସୁତୁକୁରିହ୍ ଅଜ୍ଞୁର ସୁମୁସିହ୍ ଲାତା ଡେଗାନ୍ ଯିମିତି ସୁଗେଇଲାକୁ ଲାକୁଇକେ । ନିମୁଳ ଆତାମାଆ ଦିରେ ତିଅ ବୁଜି ଆରା ମନରତେ ପୁରାଏ, ଆରାଦିରେ ଆର ଗଗ୍‌ଜ୍‌ତେ ବେତଂ ଜେନା ।

ତାପା-୧୦

ଯିସୁ ଗାମ, “ଆଞ୍ଜ ଜିବନ, ଆଉ ତରମିତା ବଞ୍ଚେ । ଯିଏ ଆଞ୍ଜା ସାମୁଞ୍ଜ୍‌ତେ ବିସାସ କିର୍ପକେ, ଆର ଗଜଏଲେବି, ଆର ବମଞ୍ଚେ । ପୁଣି ଯିଏ ବଞ୍ଚେକେ ଆଉ ଆଞ୍ଜା ସାମୁଞ୍ଜ୍‌ତେ ବିସାସ କିପ୍‌କେ । ଆର କେବେଏଲେ ଆଗଇକେ ଜେନା ।” (ଯୋହନ. ୧୧:୨୫-୨୬) । “ଯିଏ ଆଞ୍ଜା ନିମୁଳ ଗାତା ଅତଂଜ ଆଞ୍ଜା ସାମୁଞ୍ଜ୍‌ବ କିନ୍‌ତେକେ, ଆର ଇସରତେ ବିସାସ କିପ୍‌କେ । ଆର ଆଜେଲାଏକେ ଜିବନ କୁମୁଇନା ।

ପୁଣି ଆରତେ ବିଚାର କିକିପ୍ ଆଇରେ ଜେନା । ଗଗଜ୍‌ତେ ଆଗାଅଜ ଜିବନ ସାମୁର
ଆଡୁଇଜସେରେ” (ଯୋହନ ୫:୨୪) ।

ଗଗଜା ବେତଂ ଆଉ ଗଗଜା କସଟ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍‌ଆ ଗାତା ଲର୍‌ଚେରେ । “ଜେତେ
ଗଗଜ୍‌ତେ ଜିମ୍‌ସେକେ, ଏଗ୍‌ଗ୍‌ଜେ, ଆମା ମାଣ୍ଡିଆ ଲେତେତେ ବଳ ? ଏ ଗଗଜେ,
ଆମା ମାଣ୍ଡିଆ ଉସୁପିଜ ? ଗଗଜା ଉସୁଣିଜ୍‌ତ ପାପ, ଆଉ ପାପଆ ବଳ ନିୟମ ।
ଏଲେ ଜୁ ଇସରଆ ନିଆ ପରରୁ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଦିରେ ନିଜ୍‌ତେ ଜେତାଅ ଆରା
ବାଗ୍ୟବାନ୍ ଇରେମେ ।” (୧କରିଛା ୧୫:୫୫-୫୭) ।

କୁଲକ ଇସରଆ ତୁଲହ୍ ବାସାରେ ଆଉ ଆରା ତୁଲହ୍ ତାଜକେ । ଆର ଗଗଜ୍‌ତେ
ଆବେତଂତେ । ମୁଲକତା ତୁତୁହ୍‌ତେବେଳ ଇଆନ୍‌ଲେ, ଆର କୁସିରେ ତୁଲେ । ଯିମିତି
ପେରିତ ପାଉଲ ଗାମ୍‌ସେକେ, “ମୁଲକତା ତୁତୁହ୍ ଇଆନ୍‌ଜ କିରିଷ୍ଟିଆ ତୁଲହ୍ ରଏତେ
ଆଜ୍ଞାମନ/ଇତା । ଏତା ଇନି ମିଦିରେ ସାରୁରିହ୍‌ତା ସୁଗେଇ ତିଅ ।” (ଫିଲିପ୍‌ସୀ ୧:୨୩) ।

ଯିଏ ଚକି କୁଣ୍ଡେ ଗଜଜ କିରିଷ୍ଟିଆନ୍‌କିତେ ମୁକୁଳାଏସେକେ; ଏରେ ପରରୁ ଯିସୁଆ
ମୁଅର ଜଜଏତେ ଆର ବିକଳ । ନିମୁଲ ଆତାମାଜ ଆରତେ, ନିମୁଲ ବଇଆଗାତା
ମନେ ଅବ୍‌ଗଳକେ । “ଆପିଆ ମନ ଚାନିଆ ଇରେମେ । ଆପେ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ
ବିସାସ କିବେପେ, ଆଉ ଆଜ୍ଞା ସାମୁଜ୍‌ତେବ ବିସାସ କିବେପେ । ଆଜ୍ଞାଅବାଜ୍ଞା
ଇଜ୍ଞାରା ସୁଗେଇ ବାସାତେ ଜାଗା ଆସିକେ । ଯଦି ଆରାଏସେତାନ୍ ତାଲେ ଆଜ୍ଞ
ଆପେତେ ଗାତାଏ ସେତାନ୍ । ଆଜ୍ଞ ଆପିଆ ଦିରେ ଜାଗା ଜୁଗାଏତେ ଅଣ୍ଡେ । ପୁଣି
ଆଜ୍ଞ ଅନଜ ଆପିଆ ଦିରେ ଜାଗା ଜୁଗାଅଜ ଆଉ ତରମିତା ଏଗାବ ଡେମେନା ।
ଆଉ ଆଜ୍ଞ ଜୁ ଜାଗାରା ଆପେଜ ଏରେ ଜାଗାରାତେ ଏରଏନା । ଏରାଦିରେ ଆପେତେ
ସାମୁଜ୍‌ବ ଗଗେ । (ଯୋହନ ୧୪:୧-୩) ।

“ଅମର୍ ଯାଆ ଜକଏ ଜେନା, ଲୁତୁରୁ ଯାଆ ଅହ୍‌ଜେନା, ଆଉ ମୁଣ୍ଡୁସଆ ମନରା
ଯାଆ ଇଜେନା, ଏରେ ସମୁଦାଏ ବିସୟ ଇସର ଆରା ତିଅ କୁଇରେକି ଲୁକକା ଦିରେ
ଜାଗେସେକେ (୧କରିଛା ୨:୯) ।

ମୂଲକଥା ନୁଲିଞ୍ଚିତ୍ତ ଜିଣିସି ବାସାଜତେ, ଯାଆକି ସରଗଥା କୁସି, ଗାତା ଆଉ ଲେକା ଆଇରେ ଜେନା । ଜୁଲୁକକି ଇନି ମୂଲକଥା ପରବୁ ଯିସୁତେ ତଗରାଏକିକି । ଆଉ ଆରା ଗାତାରେ ତାଜିତ୍ତଂକେକି, ଏରେ ନୁଲିଞ୍ଚିତ୍ତ ଲୁକକିତେ ଏରେ ଜାଗା ବନାଏ ଇସେରେ । ଇନି ସେସ ତାପାରା ଗଗଜ୍ ବଦଳରେ, ଇସରଥା କବରିଆର ଜଏରେ, ଯିସୁଆ ଦିରେ ନିମୂଲଲୁକ ବୁଲି ଗମଣେତା ଇସେରେ, ଆତାମାତେ ଇସରଥା ସାମୁରବ ଗଗଗତେ ଆରଜଗେସେକେ । ଜିବନ ଆଉ ଆତାମା ଆରିଆନ୍ଦଜ ଆର (ଇସରଥା କବରିଆର) ଆରତେ ଗମଗେ । ଆଉ ସରଗଥା ଇନିତା ଗତାତ୍ତଂତା ତୁଇରାନ୍ଦଜ ଯିସୁଆ ସାମୁରବ ତିଞ୍ଜିକି । ଯିଏ ଆରତେ ତିଥ କୁଇଆନ୍ଦଜ ଆଉ ଆରାଦିରେ ମୁଣ୍ଡସ ଇଣି ବେସ ସବାନ୍ଦଜ ମୂଲକବ ତିଞ୍ଚେର । ସରଗଥା, ଇସରଥା କବରିଆରକି ଇସରଥା ସାମୁରାତେ ଆରତେ ତାକେଅକି । ପରବୁ ଯିସୁ ଗାମ, “ସାବାସ୍ ତିଥ ଆଉ ବିସାସ ବଗାଳିଆ ଆମ୍ ଆମା କୁସି ବାଗମତେ ଗନା ।” (ମାଥୁଉ ୨୫:୨୧) ।

ଆରା ଆଲିତ୍ତଂତା କୁବା କଏଲତ୍ତଥା ଆଉ ଅକ୍ ଜତେ, ଏତା, “ସଦାପରବୁ ଗାତାଏ ତେଗାନ୍ ଆରା ଲୁକରକିତେ ଗଗଜ୍ ଇରେ ସୁଗେଇଦର” (ଗୀତସଂହିତା ୧୧୭:୧୫) ।

“ପୁଣି ଆଞ୍ଜି ସରଗତା ନି ଗାତା ଅତ୍ତଂ, ଲେକେ ଜୁ ଲୁକକି ତମେନ୍ ପରବୁଆ ସାମୁରାତେ ଆସିକେ ବଳତେ ଗଇଜକିକି । ଆରକି ବାଗ୍ୟବାନ୍ ଅୟେ ଆତାମା ଗାମକେ, ଆରକି ନିଜ ନିଜିଆ କମତା ଜୁରାଏତେ କୁମୁଇନାକି । ଏତା ଆରାକା କରମ ଆରାକା ଉଚୁଲିବ ମନ” (ପ୍ରକାଶିତ ୧୪:୧୩) ।

ଜେଲାଅଏତେ ମନେ ଅବ୍ଗଲକେ

ଏ ପଡ଼େ ଲୁକକି, ଇସର ଆପେତେ ସାକାଏରେମେ । ଯିମିତି ଆପେ ନିଜିଆ ମନ ଆରତେ ତ୍ତିତିଞ୍ଜି ଇରିମା । ଆର ଆପେତେ ସୁଗେଇ ତିଥ କୁଇରେ, ଏରାଦିରେ ମନ

ଅବଗତକେ, “ଏ ଆଜ୍ଞା କନନ କଞ୍ଚେଲାନକି, ଆଜ୍ଞତେ ଆପିଆ ମନ ତିଞ୍ଜେପେ (ହିତୋପଦେଶ ୨୩:୨୬) ।

ଆପେ ଏଆତସେରେ, ନିଆସା ଇସେରେ ଆଉ ଚେନ୍ଦେରା ମେନ୍ଦେରା ମନରେତେ ଯିସୁତେ ତିଞ୍ଜେପେ । ଆର ନୁଆ ମନ ଆଉ ନୁଆ ଆତାମା ତିମିଞ୍ଜେ । ଆପିଆ କୁପୁଟିଆ ମନଆ ଇଚା ଦିରେ ଏବାଣାଆଣ୍ଟ ଏତା, “ଯିଏ ନିଜଆ ମନରତେ ଆସାଉଣ୍ଟେ, ଆର ମୁରୁକ, ଏଲେ ଯିଏ ବୁଦିବ ତାଜିକେ, ଆର ରକା, କୁମୁଇନା (ହିତୋପଦେଶ ୧୮:୨୬) ।

ନିଜଆ ପାପତେ ସାତେଅ ବିରି ଦରମ ଗଚାହ୍ ତାଜିହ୍ପେ, “ଏତା ପାପଆ ଦରମାଲରେ ଗଗଜ୍ । ଏଲେ ନିଞ୍ଜା ପରବୁ ଯିସୁଆ ଦିରେ ଇସରଆ ଦାନ ଇରେ ଆଜେଲାଏକେ ଜିବନ (ରୋମାୟ ୬:୨୩) ।

ଯଦି ଆପେ ନିଜଆ ଜିବନତେ ଇସରଆ ସାମୁରାତେ ଇତିଞ୍ଜିକେ, “ତାଲେ ଯିସୁ କିରି ବିସାସରେ, ତିଅ ବୁଜି, ଆଉ ଆରା ନିମୁଲ ବାଇବଲଆ ଗାତା ଗାଣ ସମାପେ । ଇନି ବିସୟରେ ସାଦୁ ପାଉଲ ଗାମକେ, “ଆଜ୍ଞ ଆରା ଇତିରା ଯାଆ ତିଞ୍ଚେକେ ଏରେ କୁବାଦିନ ଜାକଏଜ୍ (ନୁଆ ଦିନ ଜାକଜ୍ତେ) ସାଏତତେ ଆଉ ରକ୍ୟା କିକିପ୍ତେ ଆର ଜାଗେସେରେ, ଆଜ୍ଞ ଇନି ବିସାସ କିପ୍ତେ । (୨ତିମଥ୍ ୧:୧୨) । ସୁଗେଇ ନିମୁଲ ବିସାସ ନିଜେତେ ବନାଏନାପେ । ନିମୁଲ ଆତାମାରେ ପାରତନା କିମାପେ । ଇସରଆ ତିଅ ବୁଦିରେ କୁବାଏପେ । ଯିସୁତେ ସଦାବଲେ ଲହେପେ । ନିଞ୍ଜା ପରବୁ ନିଜଆ ଲୁକକିତେ ଗଗ୍ତେ ଗଲହ୍ ପେମେରେ । ଆର ସମୁଦାଏ ରାଜାକାତା ରାଜା ଆଉ ଆର ପରବୁ ଆତା ପରବୁ ଇସେରେ । “ଯିଏ ଆପେତେ ଗୁଗୁରାତା ରକ୍ୟା କିକିପ୍ତେ ପୁଣି ଆରା ସାମୁରାତେ କୁସି ବଲତେ ଦୁସ ଜତେ ତେଗାନ୍ ଆବ୍ଜଏତେ ବଲବାନ୍/ଜାଗେସେରେ । ଯିଏ ନିଞ୍ଜା ପରବୁ ଯିସୁ କିରିଷ୍ଟିଆ ଦିରେ ନିଞ୍ଜା ମୁକୁଲାଏକେ ବାଲା ମୁଇଣ୍ଟ ଇସର, ଗଉରବ, ପରତାପ ବଲବାନ୍ ଆଉ ମୁରବି ସବୁଦିନି କାଳ, ଏକଲହ୍ ଆଉ ଯୁଗ ଯୁଗ ଆରା ଆମେନ୍” (ଯିହୁଦା ୨୪-୨୫) ।

A SPECIAL WORD FROM ANGP
UN MONDE SPÉCIAL DE L'ANGP
UMA PALAVRA ESPECIAL DA ANGP

This booklet "The Heart of Man" is available in over 538 languages and dialects spoken throughout the world (Africa, Asia, The Far East, South America, Europe, etc.) Our Heart Book is now also available on cell phones, tablets, etc from www.angp-hb.co.za or as an APP "Heart of Man" on Android phones.

Le livre du "Coeur de l'homme" peut être obtenu en plus de 538 langues et dialectes parlés dans le monde entier, à savoir: Afrique, Amérique, Asie, Extrême Orient, Europe. Notre Livre du Coeur est maintenant aussi disponible sur votre Téléphone cellulaire, plaques, etc. de www.angp-hb.co.za ou comme une Application "Heart of Man" sur téléphones Android.

Este livro "O Coracao do Homem" é obtido em mais de 538 linguas e dialectos falados em todo o mundo, a saber: (Africa, Asia, America do Sul, Extremo Oriente, Europa, etc). O nosso Livro O Coração do Homem também está agora disponível em telefone celular, tablets, etc. de www.angp-hb.co.za ou como um aplicativo "Heart of Man" nos telefones celulares Android.

The 10 heart pictures contained in this booklet are also available in the form of large coloured picture charts (86 x 61cm) bound together in a set of 10 pictures. These "Heart Charts" can be obtained with European or African features and are particularly suitable to be used in conjunction with the Heart Book for class-teaching, open air evangelization etc. Kindly contact us to ascertain the latest subsidized price of this chart.

Les 10 images du coeur qui figurent dans ce livre peuvent être obtenues en tableaux de couleur, format 86 x 61 cm, avec des physionomies européennes ou africaines. Ils peuvent être utilisés en même temps que le livre du coeur pour des classes bibliques, a

l'ecole du dimanche ou lors de reunions de plein air. Soyez aimable de nous contacter pour assurer les derniers prix en cours du tableau.

As 10 imagens do coracao, contidas neste livro podem ser obtidas num conjunto de 10 imagens em colorido no tamanho de (86 x 61 cm). Estes "Cartazes do Coracao podem ser obtidos com caracterfsticas Europeias e Africanas e podem ser usados em conjuncao com o mesmo livro em classes de ensino biblico, evangelizacao ou ao ar livre. Agradecemos que nos contacta- se para confirmacao do ultimo preco dos cartazes.

Kindly write to us if you are able to assist us with further translations of our free Gospel literature, informing us of the language into which you could translate this Gospel literature. Your assistance would be appreciated.

If you have found salvation in Christ, or have been otherwise blessed through our Gospel literature, please let us know. We would like to thank God with you, and remember you further in our prayers.

Nous vous invitons a nous contacter pour faire des arrangements concernant de nouvelles traductions de notre litterature, nous informant de la langue dans laquelle vous pouvez traduire cette litterature evangelique. Votre aide sera beaucoup appreciee.

Si vous avez trouve le salut en Christ ou si vous avez ete beni par notre litterature, nous vous prions de nous le faire savoir. Nous aimerions remercier Dieu avec vous et prier pour vous.

Nos vos convidamos a nos contactar, afim de fazer qualquer arranjo concernente a novas traducoes de nossa literatura em outras lnguas. Vossa assistencia sera muito apreciavel.

Se tem encontrado a salvacao em Cristo, ou se tem sido abençoado por intermedio da nossa literatura evangelica, faca o favor de nos

informar. Pois nos gostaríamos de agradecer a Deus juntamente convosco, e lembra-lo sempre em nossas oracoes.

For free Gospel literature, books and tracts in over 538 languages, write to:

Pour obtenir gratuitement de la litterature evangelique, des livres et des traites en plus de 538 langues, ecrivez a:

Para obter gratuitamente a literatura evangelica, livros e folhetos em mais de 538 lnguas diferentes escreva para:

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191

PRETORIA

0001

R.S.A.

info@angp.co.za

A Gospel Literature Mission financed by donations

Une Mission de litterature evangelique finacee de dons

Missao de literatura Evangelica financiada por donativos

(Reg. No. 1961/001798/08)